

NIET VERDER MOGEN STUDEREN? NAAR DE VICERECTOR!

Aantal betwistingen spectaculair gestegen

Studenten tekenen steeds meer beroep aan omdat ze niet verder mogen studeren. Het aantal beroepen tegen examenresultaten blijft daarentegen min of meer gelijk.

JELLE MAMPAEY

Vicerector Studentenbeleid Tine Baelmans moest afgelopen academiejaar 115 beroepen tegen studievoortgangsbeslissingen behandelen. Meestal gaat het om studenten die niet verder mogen studeren omdat hun leerkrediet opgebruikt is of omdat hun cumulatieve studie-efficiëntie niet hoog genoeg ligt. Cumulatieve studie-efficiëntie is de verhouding tussen het aantal behaalde en het aantal opgenomen studiepunten.

Het aantal beroepen tegen studievoortgangsbeslissingen in het academiejaar 2011-2012 verdubbelde ten opzichte academiejaar 2010-2011. Het aantal betwistingen van examenresultaten blijft ongeveer gelijk. Dat zijn er 163.

"Het is een verdere stijging," zegt Baelmans. "Die stijging is gedeeltelijk te verklaren door de

invoering van de diplomaruimte twee jaar geleden en door de invoering van het leerkrediet drie jaar geleden. Wie na twee jaar een cumulatieve studie-efficiëntie van

"Gedeeltelijk te verklaren door diplomaruimte en leerkrediet"

minder dan 50 procent heeft of wie al zijn leerkrediet opgebruikt heeft, mag niet verder studeren. De resultaten van beide maatregelen worden zichtbaar."

STUDENTENADMINISTRATIE
Wie intern beroep wil aantekenen, moet eerst een schriftelijk dossier binnenbrengen bij de directeur Studentenadministratie. Studen-

ten die daar bot vangen, kunnen zich in een tweede ronde wenden tot de vicerector, waar ze hun dossier mondeling mogen toelichten.

Ongeveer de helft van de studenten die geen gelijk kregen bij de studentenadministratie en naar de vicerector stappen, krijgen in tweede instantie toch gelijk. "Vaak heeft een student zijn bijzondere situatie onvoldoende toegelicht," zegt Baelmans. "Bij een mondelinge toelich-

ting en met verdere bewijzen kan een uitzondering dan wel legitiem zijn."

Wie geen gelijk krijgt bij de vicerector, kan nog steeds extern beroep aantekenen bij de Raad voor betwisting inzake studievoortgangsbeslissingen in Brussel. De Raad kreeg vorig jaar elf dossiers van KU Leuvenstudenten binnen. Daarin vond in geen enkel geval een noemenswaardige herziening

van de beslissing van de universiteit plaats.

VIJF DAGEN

Een student kan tot vijf dagen na de bekendmaking van zijn examenresultaat beroep aantekenen. "Dat is vrij kort," zegt Baelmans. "Maar je kunt onder voorbehoud beroep aantekenen als je je examen nog niet ingekeken hebt. In dat geval ondernemen we nog geen actie."

De Leuvense studentenraad LOKO vindt vijf dagen een te korte termijn om beroep aan te tekenen. Ondervoorzitter Sam Pless: "Wij pleiten voor een termijn van tien dagen. Op die manier kunnen studenten zich informeren en daalt het aantal onnodige beroepen."

TERUGKOPPELEN

De universiteit gebruikt de beschikbare cijfers om terug te koppelen naar de docenten. Baelmans: "We benadrukken het grote belang van heldere communicatie. Docenten moeten duidelijk communiceren hoe een vak geëxamineerd wordt. Ook duidelijke communicatie via Toledo is belangrijk."

TEN
2
DE

Onderwijs meets comedy

Docenten zijn doorgaans droogstoppels en humorloze kwasten. Dat gaat niet op voor Dominique Minten: deeltijds docente gezondheidsrecht, deeltijds cabaretière.

PAGINA 4

Zuid-Korea kiest

Sociale hervormingen en de band met dictatoriaal buurtje Noord-Korea zijn de thema's in de Zuid-Koreaanse presidentsverkiezingen. Ching Lin Pang is professor antropologie en gespecialiseerd in Azië. "Alle Aziaten zijn verzot op de populaire cultuur van Zuid-Korea." Gangnam style.

PAGINA 5

Weg met studenten!

Leuven is overvol. Overal studenten en bijbehorende problemen. Het plan van de stad en de universiteit om een studentenresidentie te bouwen op de site van de oude Studio's, is bij de buurtbewoners in het verkeerde keelgat geschoten.

PAGINA 6

Computer-crimi's aan de KUL

De ICTS-dienst van de KUL heeft het drukjes. In de blok hebben studenten blijkbaar de gewoonte om massaal series en films te downloaden. En dat is illegaal. (mh)

PAGINA 9

Beeld

Slecht-weer-vandaag staat nog bronstig te pronken in zijn stal. Dat deert de Leuvense Kerstman niet. Die laat zijn elfjes leutig de kerstboom - een echte, met naalden enzo - versieren.

De paardenstal wordt trouwens het huiselijke nestje van Jozef en zijn gezinnetje. En een ezel. Misschien een os, daar is het bisdom nog niet uit.

Andrew Snowball legde de overgang tussen Heilige Mannen vast op de gevoelige plaat. (mh)

Splinter

VVS NIET VOOR ALLE STUDENTEN

De Vlaamse Vereniging voor Studenten (VVS) wordt vooral gedragen door universiteitsstudenten. Hogeschoolstudenten komen veel minder aan bod, dat bevestigt ook kersvers VVS-voorzitter Anke Van den Bergh. Enkele jaren geleden was ik aanwezig op een vergadering van VVS. Bij wijze van experiment noteerden we alle sprekers en hun spreektijd. Na afloop bleek 90 procent van de interventies afkomstig te zijn van universiteitsstudenten. De paar hogeschoolstudentenraden die wel actief participeren, zijn doorgaans enkele *usual suspects*. Het gaat dan om de grote instellingen als Thomas More, Hogeschool Gent en de Leuvense hogeschoolstudenten die meesurfen op de golven van LOKO.

Hoe komt dat? Studentenvetegenwoordiging is zoals elke carrière een kwestie van opklimmen. De meeste hogeschoolopleidingen duren maar drie jaar, waardoor studentenvetegenwoordigers een jaar minder de tijd hebben om op te klimmen naar het hoogste niveau van studentenvetegenwoordiging binnen hun instelling. Daardoor is het moeilijk voor lokale studentenraden om voldoende vrijwilligers te vinden.

Bovendien hebben hogeschoolstudenten doorgaans af te rekenen met een druk lessenrooster met veel verplichte lessen en taken. Daardoor hebben ze minder tijd om zich degelijk voor te bereiden. Om mee te kunnen discussiëren op een vergadering van VVS is een goede voorbereiding echter cruciaal. De weinige tijd die ze hebben, investeren ze -terecht- in de interne werking, en zelden in studentenvetegenwoordiging op Vlaams niveau.

Tot slot, niet onbelangrijk, is de afstand vaak een heikel punt. Als het al niet makkelijk is om voldoende studentenvetegenwoordigers te vinden, is het zeker niet makkelijk om vrijwilligers te vinden die willen gaan vergaderen in Brussel. Als je weinig tijd hebt, heb je al helemaal geen tijd om het openbaar vervoer naar Brussel te nemen.

ONDERSTEUNING

VVS kan een belangrijke rol spelen in de ondersteuning van die hogeschoolstudentenraden. VVS mag niet alleen input vragen aan die studentenraden, de organisatie moet ook zelf haar verantwoordelijkheid nemen en actief naar de hogescholen stappen. Momenteel biedt VVS reeds vormingssessies aan voor hogeschoolstudentenraden die daar zelf om vragen. Dat is echter niet voldoende.

Aan sommige hogescholen staat studentenvetegenwoordiging nog in haar kinderschoenen. Dat is al jaren zo, en dat zal zo blijven zolang VVS omhoog blijft kijken naar de minister, in plaats van af en toe ook naar haar eigen achterban te kijken. De organisatie zou veel meer kunnen focussen op het ondersteunen van de achterban. VVS moet haar werkhandschoenen aantrekken en op het terrein degelijke structuren van studentenvetegenwoordiging uitbouwen. Daar zal de organisatie veel meer vruchten van plukken dan van eender welke onderhandeling met de minister.

Een bezoekje aan alle hogescholen volstaat niet. De grootste problemen moeten in kaart gebracht worden, er moeten gemotiveerde mensen gezocht worden, er moet onderhandeld worden met de hogescholen, er moeten prioriteiten en een tijdsplan vastgelegd worden. Dat is een werk van lange adem dat jaar na jaar opgevolgd moet worden. De hogeschoolstudenten moeten daar uiteraard bij betrokken worden, maar VVS mag niet aarzelen om een sturende rol te spelen. Er is al vaak genoeg gebleken dat emancipatie slechts zeer moeizaam vanzelf op gang komt.

Tot slot nog een fundamentele bedenking. Na de integratie van de academische hogeschoolopleidingen in de KU Leuven, zal die universiteit zich uitstrekken over heel Vlaanderen. Dat betekent dat de Leuvense studentenraad LOKO met exact hetzelfde probleem krijgt af te rekenen. Ook zij kunnen beter beginnen nadenken over hoe ze die studentenvetegenwoordigers naar Leuven moeten krijgen en hoe ze de lokale werking van die studentenraden willen helpen uitbouwen.

JELLE MAMPAEY

Een Splinter bevat de mening van de schrijver.

SCHERP | GESTELD

Gabriel Martinez Miranda

Gabriel Martinez Miranda

Gabriel Martinez Miranda

ANKE VAN DEN BERGH NIEUWE VOORZITSTER VVS

Bloedarmoede bij hogescholen

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) werkte maandenlang zonder voorzitter.

Afgelopen donderdag werd er dan toch een voorzitter verkozen. Anke Van den Bergh is studente bio-ingenieurswetenschappen aan de KU Leuven en maakt deel uit van de Leuvense studentenraad LOKO.

JELLE MAMPAEY

Veto: Hoe zie je je rol als voorzitter?

Anke Van den Bergh: «Ik zal vooral voor de algemene coördinatie instaan en de stafmedewerkers aansturen. Ik zal de vergaderingen leiden en het aanspreekpunt zijn voor de pers en voor onze partners. Ik ben niet verantwoordelijk voor een specifiek domein.»

Veto: Hoe zie je het contact met minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a)?

Anke: «Het is belangrijk dat dat

ven. Zij houdt zich bezig met Facebook, Twitter en de website.»

«We willen VVS zeker bekend maken, maar onze voornaamste doelgroepen zijn de studentenvertegenwoordigers. Zelfs zij kennen ons niet allemaal. Dat is prioritair. We willen weten hoe we hen kunnen helpen en we willen hun input. We weten dat het niet haalbaar is dat alle studenten ons kennen.»

Veto: Het zijn vaak de universiteits- en niet de hogeschoolstudenten die het woord nemen binnen VVS. Hoe wil je dat probleem aanpakken?

blokken evolueren. Ik denk dat een persoonlijke aanpak veel kan helpen. Ik wil hogeschoolstudenten aanspreken en regelmatig mailen om hen uit te leggen hoe belangrijk hun aanwezigheid is.»

Veto: Welke dossiers zijn actueel bij VVS?

Anke: «We zijn de voorbije week intensief bezig geweest met het dossier van de herindeling van het academiejaar. De motivatie voor zo'n herindeling is dat het tijdstip van de derde zitting, in de grote vakantie, niet goed zou zijn. Je zou dan de derde zitting vlak na de eerste en tweede zitting kunnen plaatsen.»

«Dat brengt echter problemen met zich mee, vooral voor eerstejaarsstudenten. Eerstejaarsstudenten die slechte resultaten behalen tijdens de eerste examenperiode, moeten al die examens meteen opnieuw afleggen. Ook voor andere stu-

denten die veel herexamens hebben, is dat niet vanzelfsprekend.»

Veto: Hoe staan jullie tegenover een hervorming van het secundair onderwijs?

Anke: «We hebben daar voorlopig nog geen standpunt over, maar we maken ons wel zorgen. We vragen ons af wat de invloed

NEDERLANDERS

Veto: Een dossier waar jullie momenteel over nadenken is de grote instroom van Nederlanders in het Vlaams hoger onderwijs.

Anke: «Dat punt is niet door onszelf op de agenda geplaatst, maar we denken er wel over na. Er zijn veel meer inkomende Nederlandse studenten dan Vlaam-

“We moeten opletten dat we niet naar vijf grote universitaire blokken evolueren”

gaat zijn op de instroom in het hoger onderwijs. Die moet kwaliteitsvol blijven. De hervorming van het secundair onderwijs kan een impact hebben op het niveau van de studenten die aan het hoger onderwijs beginnen.»

se studenten die naar Nederland trekken. De Vlaamse overheid investeert op die manier in Nederlandse studenten, die er vervolgens mee naar hun land gaan. Zo wordt er geld gepompt in de Nederlandse economie.»

“We weten dat het niet haalbaar is dat alle studenten ons kennen”

contact goed is. Ik wil alvast een overdrachtsetentje regelen met de vorige voorzitter en de minister. Die laatste heeft al laten verstaan dat hij aan het wachten was op een VVS-voorzitter als aanspreekpunt. Ik wil benadrukken dat wij graag input willen geven. Wij hebben ervaring op het veld en komen doorgaans met goed onderbouwde standpunten.»

Veto: VVS staat ver van de gewone student. Wil je daar iets aan veranderen?

Anke: «We hebben een communicatiebeleid uitgestippeld. Bovendien hebben we ook net een stafmedewerkster Communicatie aangewor-

Anke: «Dat probleem gaat zelfs nog groter worden na de integratie van de academische hogeschoolopleidingen in de universiteit. De studentenvertegenwoordigers van de hogescholen zijn momenteel immers bijna allemaal studenten van academische hogeschoolopleidingen. Wanneer alle academische studenten bij de universiteit komen, blijven er nauwelijks nog studentenvertegenwoordigers over bij de hogeschoolstudentenraden. Het is nu eenmaal zo dat studenten uit professionele richtingen minder doorstromen naar studentenvertegenwoordiging.»

«We moeten opletten dat we niet naar vijf grote universitaire

Jelle Mampaey

Leuven buiten Leuven (3) | Oost-Vlaanderen

De KU Leuven deint uit over Vlaanderen. Vanaf volgend academiejaar krijgt onze alma mater er een dozijn academische hogeschoolopleidingen bij. Deze week stellen we Oost-Vlaanderen aan jullie voor.

JELLE MAMPAEY

Er zijn twee Oost-Vlaamse hogescholen met academische opleidingen die zullen integreren in de KU Leuven. Het gaat om de opleidingen architectuur van de LUCA School of Arts en de opleiding industrieel ingenieur van KaHo Sint-Lieven. De eerste opleiding zit in Gent, de tweede in Gent en Aalst.

De Gentse hogeschool KaHo Sint-Lieven heeft een campus in Aalst, waar studenten de opleiding tot industrieel

Op de campus Dirk Martens in Aalst kunnen studenten enkel de eerste negentig studiepunten, of anderhalf jaar, van de opleiding volgen. «Dat zijn vooral labo- en theoretische die geen grote investeringen vragen», zegt Luc Vanhooymissen, de voorzitter van het studiegebied industriële ingenieurswetenschappen. «Zo kunnen studenten de eerste jaren nog in hun eigen omgeving en in kleine groepen les volgen. Daarna trekken ze naar de Technologiecampus Gent. Op de Technologiecampus is er wel uitgebreide ge-

in samenwerking met bedrijven. In het vierde jaar moeten ze naast stagewerk ook een masterproef schrijven. De meeste masterproeven zijn in samenwerking met een bedrijf. «Het gaat zowel om grote bedrijven, zoals Arcelor-Mittal, als kleine kmo's», zegt Vanhooymissen..

ZES CAMPUSSEN

Er zijn, verspreid over heel Vlaanderen, zes opleidingen industrieel ingenieur die zullen integreren in de KU Leuven. Samen vormen zij een nieuwe faculteit. De opleiding aan KaHo Sint-Lieven is een van de zes. «De zes campussen hebben onderling onderzoekspunten afgesproken», zegt Vanhooymissen.

«Voor onze hogeschool zijn elf onderzoekspunten vastgelegd. In die domeinen willen we excellentie bereiken. We willen ons onderzoek focussen op die speerpunten. Op die manier concentreer je de middelen, de energie en de know-how. Voorbeelden van speerpunten voor onze hogeschool zijn lichttechnologie en brouwerijtechnologie.»

Ook de studenten van de zes campussen hebben elkaar intussen gevonden. Twee jaar geleden werd het Studentoverleg Industrieel Ingenieur (StII) opgericht. «Het grootste dossier, naast de integratie, is voor

ons de tweejarige master», zegt Tobias Van der Pulst, de voorzitter van Ingenia, de studentenraad van de industrieel ingenieurs aan de KaHo Sint-Lieven. «Zowel studenten als docenten zijn daar heel enthousiast over.»

LUCA

LUCA School of Arts heeft drie academische architectuuropleidingen in Gent, op de campus Sint-Lucas. Het gaat om architectuur, interieurarchitectuur en stedenbouw. Die opleidingen integreren volgend jaar, samen met de Brusselse architectuuropleidingen, in een nieuwe faculteit in de KU Leuven. Die faculteit wordt de vijftiende faculteit aan de KU Leuven.

Stefanie Demedts van studentenraad Sint-Lucas: «Het verschil tussen de opleiding ingenieur-architect aan de KU Leuven en de architectuuropleidingen aan LUCA is niet voor iedereen duidelijk. Dat kan voor verwarring zorgen bij toekomstige studenten. Volgend jaar maken beide opleidingen deel uit van de KU Leuven, wat mogelijk voor nog meer verwarring zorgt. De opleidingen aan Sint-Lucas leggen meer de nadruk op creativiteit, terwijl de KU Leuvenopleiding theoretischer is.»

“Zowel studenten als docenten zijn heel enthousiast over de tweejarige master”

ingenieur kunnen volgen. De opleiding industrieel ingenieur van de KaHo Sint-Lieven is ontstaan uit een fusie van vier hogescholen, vandaar de afzonderlijke campus in Aalst.

avanceerde onderzoeksapparatuur voor de studenten aanwezig.»

De opleiding zet zwaar in op het contact met bedrijven. In het derde jaar moeten studenten veel projectwerk verrichten

CABARETIÈRE VOOR DE KLAS

“Humor is het verwerken van ellende”

Dominique Minten geeft gezondheidsrecht aan aspirant-verpleegkundigen aan de voormalige Katholieke Hogeschool Kempen (KHKempen). Toen die KHKempen Thomas More werd, mocht Dominique voor de ironische noot zorgen. Halftijds docente, halftijds cabaretière, voltijs kritisch.

SAM RIJNDERS

Dominique Minten is juriste van opleiding. Voor ze les gaf, was ze al lang actief in het theater. Gebeten door het theater in de Warande in Turnhout, waar ze samenwerkte

dicht bij je. Je werkt met mensen met problemen. Ik wil liever een schouder en een tas warme chocolmelk aanbieden, dan uit te leggen welke soorten echtscheiding er bestaan. Ik heb ook een tijdje in een bank gewerkt, en dat was saai.

“Ik ben een nar: de waarheid maar niet te pijnlijk”

met Eric Anthonis en Koen De Bouw, staat ze nog steeds regelmatig op de planken. Met muzikant Joost Sterckx vormt ze het cabaretgezelschap 't KLEIN Beschrijf. Op of naast het podium neemt ze geen blad voor de mond.

Ik wil niet tussen de contracten en dossiers, maar tussen de mensen zitten.»

Veto: *Uw inspiratie voor uw voorstelling haalt u altijd uit uw eigen leven.*

Minten: «Onze voorstelling *Toch*

met dementie maakten we daar ook wat rond. Ik ben dement en amuseer mij. Laura Lynn treedt op, tof. Tot ze mij komen halen. Tja, ge hebt getekend. Sommigen vinden dat hard, maar die grens tussen humor en tristesse vinden wij interessant. Humor is het verwerken van ellende.»

Veto: *Verdient dat eigenlijk wat, theater?*

Minten: «Met enkel theater kan ik niet overleven. Al zou ik dan meer tijd voor hebben, de onzekerheid vind ik verschrikkelijk. Ik hou ook van de afwisseling. In een zaal zitten altijd programmators en critici. Het is fijn om het in de veiligheid van een klaslokaal over patiëntenrechten te hebben.»

«Recht is ook een dankbaar vak want studenten verwachten dat het saai is. Maar recht - en zeker gezondheidsrecht - gaat over mensen en verhalen. Daarom frustreert de vermindering van contacturen mij nu. Ik kan mijn verhaal niet meer kwijt in de klas.»

Veto: *Dit jaar mocht u optreden op de galaopening van de fusiehogeschool Thomas More. Hoe belandde u daar?*

Minten: «Machteld Verbruggen (algemeen directeur Thomas More red.) heeft mij in Geel zien spelen zonder dat ik het wist. In mijn

De Vlaams minister-president Kris Peeters (CD&V) gaf mij zijn kaartje, met een gouden leeuwje op gedrukt.» (*lacht*)

«Die avond was ik de nar. De waarheid zeggen, maar niet te pijnlijk. In geen enkel opzicht ben ik gecensureerd geweest.»

STUDENTEN OF CLIËNTEN

Veto: *Wat zijn voor u de grootste pijnpunten? Tijdens de opening kloeg u dat “studenten cliënten worden”.*

Minten: «Ik heb graag contact met studenten. Vijftien jaar geleden kende ik ze allemaal, nu ken ik geen namen meer. Op straat knikken mensen naar mij die waarschijnlijk studenten zijn,

“Onderwijs wordt letterlijk een fabriek”

maar ik ken ze niet. Dat vind ik jammer.»

«Er wordt bespaard dus heb je minder contacturen. Dus laat ik studenten hoofdstukken zelf thuis leren, en mij mailen met vragen. Ik haat mailen. Ik wil oog-in-oog met studenten staan. Het kost mij veel meer tijd om vijftig mails

«Patiënten worden ook cliënten en ze worden benaderd als nummers. Dat is diegene die voor een coloscopie komt, dat is niet meneer Janssens die heel bang is. Als onze studenten op hun stage aankomen, krijgen ze droog te horen: “maximum zeven minuten per patiënt”.»

Veto: *Eerder sprak u over alle nieuwe directeuren. Is dat waterhoofd zo'n probleem?*

Minten: «Plots duiken overal nieuwe functies op voor wat wij vroeger zelf deden. Een les over gedwongen opname, samen met mijn collega psychiatrie? Vroeger deden wij dat gewoon, nu heet dat *team-teaching* en moet het worden.»

«Ik heb niet voor het onderwijs gekozen om administratieve taken te doen. Wel omdat ik graag met mensen omga, graag vertel en kennis uitwissel. Je leert veel van je studenten maar dat valt nu weg. Onderwijs wordt een fabriek. Letterlijk zelfs. Van één van onze opleidingen wil men één grote simulatie maken. De studenten komen niet naar school maar naar het werk. Dat vind ik ronduit belachelijk.»

«De link met de realiteit is belangrijk, dat miste ik soms in mijn rechtenopleiding. Maar we hebben al stages - waar ook in geknipt wordt! - en mensen uit het werkveld die komen getuigen. Dat doen wij al heel lang en veel. Mogen mensen alsjeblieft ook nog studeren?»

Veto: *Studenten klagen ook dat ze niet betrokken waren bij de naamsverandering naar Thomas More.*

Minten: «De naam kwam inderdaad *out of the blue* en het had een vrouwen naam mogen zijn, wat mij betreft. Anderzijds worden we al zoveel betrokken bij allerlei procedures. Kies zelf een naam en laat ons met rust. Heb het over de inhoud.»

«Patiëntenrechten kan iedereen geven, maar ik wil ook het waarom-verhaal vertellen. Patiëntenrechten zijn er omdat patiënten kwetsbare wezens zijn. Dat verhaal wil ik vertellen. Ik kan ook insuline inspuiten, dat is op één les gebeurd. Maar waarom, hoe functioneert dat in je lichaam en wat als het fout loopt? Dat is belangrijk. Ik hou mijn hart vast voor veel essentiële vakken zoals anatomie. Daar ben ik bang voor, heel bang zelfs.»

«We verwachten ook te veel van onze studenten. Een eerstejaars mag je gerust even bij het handje houden. Uitleggen hoe je studeert, in plaats van gewoon naar Toledo door te verwijzen. Wij laten studenten aan hun lot over, terwijl ze structuur nodig hebben. Structuur en tijd.»

«Net als wij: de docenten. Ik zoek elke dag naar nieuwe manieren om mijn verhaal te vertellen: in de klas en op het podium. Maar geef mij in de klas de tijd die ik ook in het theater heb. Geef ons de tijd om samen met collega's en studenten te zoeken en kennis uit te wisselen van mens tot mens. Geef ons ook structuur en duidelijkheid. Voor we die duidelijkheid zoeken bij gevaarlijke politieke partijen.»

Sam Rijnders

VERHALEN VERTELLEN

Veto: *Lesgeven en acteren, lijkt dat op elkaar?*

Dominique Minten: «Je vertelt altijd een verhaal, maar je bent minder kwetsbaar in een klas, want je vertelt iemand anders zijn verhaal. Ik heb de wet op de patiëntenrechten niet verzonnen. Dat verhaal in de klas is sowieso waar. Het onderwijs is daardoor een heel veilig kader.»

«Sommige advocaten zijn ook acteurs. Maar dat was niets voor mij. Advocatuur komt heel

Bedankt is gebaseerd op een vonnis dat ik las. Een mislukte sterilisatie, en de ongewenste ouders eisen een schadevergoeding. Mijn personage is de dochter die er niet had mogen zijn. Dan slaat mijn fantasie op hol. Ik krijg ook altijd de kriebels van verpleegkundigen die heel luid en met veel gebaren en verkleinwoordjes tegen oude mensen spreken. Dat gebeurt echt, en dat steekt dus ook in de voorstelling.»

«Na de discussie over de euthanasieverklaring van personen

fantasie was dat een vrouw in een designbureau met gelnagels die de telefoon opnam met *lady of the house speaking*, maar ze zat er nu echt. Dus sprak ik haar aan tijdens mijn spel, en ze vond dat geweldig. Dat ik op die opening mocht spelen, toont aan dat zij ook nood aan relativisering heeft.»

«Wat ik vertelde was niet grof maar het legde de pijnpunten bloot. Directeuren die opeens uit alle spleten en kieren van het gebouw kropen. Collega's en zelfs de bisschop feliciteerden mij.

heen en weer te sturen dan een kwartiertje alles deftig uit te leggen.»

«Alles wordt ook zo cijfermatig bekeken en uitgedrukt in credits en dergelijke. Mijn eigen opdracht snap ik niet meer want die is helemaal in percentages uitgedrukt. Studenten vragen mij om extra les, die ik heel graag geef. Maar van mijn opdracht mag dat niet, want dat geldt als extra studiebelasting. Wat rekenkundig niet uitkomt. Ik haat rekenen, daarom heb ik rechten gestudeerd.» (*lacht*)

HET LAND VAN SAMSUNG EN GANGNAM STYLE TREKT NAAR DE STEMBUS

“Zuid-Koreaanse sociaaldemocraten zijn erg pro business”

Op 19 december zijn er presidentsverkiezingen in Zuid-Korea. Die draaien om sociale hervormingen en de delicate band met de dictatoriale buur Noord-Korea, vertelt Azië-experte Ching Lin Pang.

JENS CARDINAELS

Binnenkort nemen de conservatieve Park Geun-hye en de sociaaldemocraat Moon Jae-in het tegen elkaar op in de Zuid-Koreaanse presidentsverkiezingen. Dat wist u normaal gezien niet, zegt Ching Lin Pang. “In Europa weet men vrij weinig over Korea.” Pang is professor antropologie aan de KU Leuven en ze specialiseert zich in Azië.

Veto: *Sociale hervormingen spelen een belangrijke rol in de verkiezingen.*
Ching Lin Pang: «De sociale kloof tussen de elite enerzijds en de midden- en de arbeidersklasse anderzijds, groeit. Na de economische crisis die de regio in 1997 teisterde, verdween het systeem van levenslang werken. Voor de crisis werd een Zuid-Koreaan zelden ontslagen eens een bedrijf hem had aangenomen. Werknemers startten onderaan de ladder van een bedrijf om vervolgens door te groeien. De afschaffing van dat systeem duwde veel mensen in de armoede. De armen vallen niet op, omdat ze veel steun krijgen van hun familie. Zuid-Korea heeft een sterk familiesysteem.

«De macht is in handen van de elite, die bestaat uit de zogenaamde chaebols (de families die aan het hoofd staan van Koreaanse bedrijven zoals Samsung, LG en Hyundai, red.)»

Veto: *Is er een consensus over hoe de ongelijkheid moet worden aangepakt?*

Pang: «Beide kandidaten zijn voorstander van wat ze “economische democratisering” noemen. Maar uiteraard sluit de conservatieve partij meer aan bij de macht.»

«De macht van de industriële spelers zal hoe dan ook groot blijven. Ook als de sociaaldemocraat Moon wint. De Zuid-Koreaanse sociaaldemocraten zijn geen Europese sociaaldemocraten. Ze zijn erg pro business, omdat de hele Zuid-Koreaanse samenleving zo is. En dat geldt eigenlijk voor alle Aziatische samenlevingen. Azië is een competitieve regio.»

Veto: *Heeft Zuid-Korea een sterke sociale zekerheid?*

Pang: «Er zijn pensioenen en werkloosheidsuitkeringen, maar het systeem is niet zo goed als het Belgische. Niet alle Zuid-Koreanen kunnen er op rekenen. De familie blijft de belangrijkste vorm van sociale zekerheid. Pas na de crisis van 1997 is Zuid-Korea begonnen met de uitbouw van het systeem.»

DICTATOR

Veto: *Wat voor mensen zijn de presidentskandidaten?*

Pang: «Ze hebben een totaal andere visie doordat ze een totaal andere achtergrond hebben. Park, de kandidaat van de regerende conservatieve partij, is de dochter van de voormalige dictator. Ze behoort tot de elite en het establishment. Moon heeft een heel bescheiden afkomst. Zijn beroep is mensen-

rechtenadvocaat. Zijn vader is een vluchteling uit Noord-Korea.»

Veto: *Waarom is de dochter van de dictator zo populair?*

Pang: «De dictator duldde enkel op politiek vlak geen tegenstand. Hij buitte het volk niet uit en hij zorgde ervoor dat het land economisch opbloede. Park is daardoor vooral populair bij de vijftigplussers. Maar het zijn de twintig- en veertigplussers die zullen bepalen wie wint.»

«De jonge generatie is kosmopolitisch en hervormingsgezind. Dat komt doordat velen van hen op het internet zitten. Er ontstaan veel nieuwe nieuwssites die afstand nemen van en kritiek uiten

op de klassieke media. De politici spelen in op het feit dat veel jonge en minder jonge Zuid-Koreanen online actief zijn. Als er één land is waar sociale media belangrijk zijn, is het wel Zuid-Korea.»

Veto: *Een ander belangrijk thema is de relatie met de Noord-Koreaanse dictatuur.*

Pang: «Ook op dat vlak verschillen de presidentskandidaten enorm. Park staat voor de traditionele, meer vijandelijke omgang met Noord-Korea. Moon wil noodhulp geven. Dat is geen verrassing, ge-

kaar. Zij willen natuurlijk een vereniging. In de politiek leeft de idee dat die onvermijdelijk is.»

DE MUUR

Veto: *De helft van de Zuid-Koreanen heeft een smartphone, terwijl veel Noord-Koreanen geen voedsel hebben. Is een hereniging realistisch? Vormen Noord- en Zuid-Koreanen nog één volk?*

Pang: «De Koreaanse identiteit is sterk. Ondanks de socio-economische verschillen, voelen de Koreanen zich één volk. Ik denk dat je de toe-

Koreanen zijn over het algemeen tegen toenadering, terwijl jongeren een meer tolerante visie hebben. Maar veel Zuid-Koreaanse jongeren vragen zich af of een hereniging financieel haalbaar is.»

Veto: *Intussen verplaatsen de VS hun aandacht meer en meer naar Azië. Willen ze China bekampen?*

Pang: «De VS willen een goed tegenwicht vormen tegen China. Ze hebben al jaren goede banden met Japan en Zuid-Korea. Ze beschermen Zuid-Korea militair. Maar doordat China machtiger werd, begonnen de Zuid-

“Het is makkelijk om Zuid-Koreanen te mobiliseren tegen Japan, maar ze zouden elkaar fysiek geen geweld aandoen”

zien het verleden van zijn vader.»

«Bij de bevolking zijn er ook verschillende strekkingen. Veel families zijn gescheiden van el-

stand kunt vergelijken met die van Duitsland voor de val van de Muur.»

«Ook in deze kwestie speelt de demografie een rol: oudere Zuid-

Koreanen zich te richten op China. Dat werd voor het eerst duidelijk in 2003. Toen werd China de grootste handelspartner van Zuid-Korea en zakte de VS naar de tweede plaats.»

«Er is een verschuiving te merken bij Zuid-Korea. Het beschouwt zich niet meer als een junior. Het wedt nu op twee paarden. Zuid-Korea werd autonoom door zijn economische opgang, die blijft voortduren. De macht van Zuid-Korea zal blijven groeien.»

Veto: *Hoe is de relatie met Japan? Beide landen leefden vroeger in oorlog.*

Pang: «Enerzijds is er het politieke aspect. De politieke relaties zitten niet goed. Zuid-Korea is lange tijd gekoloniseerd door Japan en in de Tweede Wereldoorlog werden Zuid-Koreaanse vrouwen gedwongen tot seks met Japanse soldaten. Daar heeft Japan nooit echt excuses voor aangeboden. De Japanners hebben het helemaal

“De macht van Zuid-Korea zal blijven groeien”

verkeerd aangepakt. Anderzijds is er het culturele aspect. Op dat vlak zijn de relaties veel beter. Japan heeft een grote invloed gehad op de Zuid-Koreaanse cultuur.»

«Het is makkelijk om Zuid-Koreanen te mobiliseren tegen Japan, maar ze zouden elkaar fysiek geen geweld aandoen. Beide landen hebben veel gemeen. De Japanners hebben de Zuid-Koreaanse economische groei in gang gezet tijdens de kolonisatie.»

«Daardoor heeft Zuid-Korea in de afgelopen decennia een fascinerende metamorfose ondergaan. In de jaren '70 was het militaristisch en sterk gericht op de economie. Nu is er veel meer openheid. De Zuid-Koreanen geloven in mensenrechten en democratie. Bovendien is er een Korean wave ontstaan: de Zuid-Koreaanse populaire cultuur verspreidt zich over Azië. Alle Aziaten zijn verzot op de populaire cultuur van Zuid-Korea.»

Professor Pang: “De dochter van de voormalige dictator is kandidaat-president. Ze is populair bij 50+ers”

BUURT BOOS OM KOTEN IN VOORMALIGE BIOSCOOP

“De limieten van Leuven-centrum zijn bereikt”

De KU Leuven bouwt een nieuwe residentie in de Burgemeesterstraat op de site van de voormalige Studio's. Boze buurtbewoners en een goedheiligman overhandigden deze donderdag een petitie tegen het project.

SAM RIJNDERS

Sinterklaas bracht vorige week niet alleen allerlei lekkers en geschenkjes, maar ook 128 handtekeningen van bezorgde buurtbewoners voor schepen van financiën en ruimtelijke ordening Carl Devlies (CD&V). Met zijn ludieke actie wil het buurtcomité protesteren tegen de komst van een nieuw kotencomplex in de Burgemeesterstraat. Het project *Studioke* bestaat uit 248 koten en 2 studio's.

Buurtcomité *Burgemeesterscomité* - naar eigen zeggen een knipoog naar Louis Tobback - heeft juridische en architecturale bezwaren. De waarde van hun woningen

zou bovendien dalen door de nieuwe studenten.

Woordvoester Sabine Bovend'aerde: “Wij zijn bekommerd om de leefbaarheid. Wij hebben nu al vier kamers per gezinswoning, in onze buurt. Dat zorgt voor problemen met geluidshinder, afval en parkeermogelijkheden.” “In het verleden was er waarschijnlijk meer overlast met de nachtvertoningen van de bioscopen,” reageert Devlies. Er zijn voldoende inspraakmogelijkheden geweest volgens hem. “De bewoners hebben alle informatie gekregen. Wie niet akkoord is, kan een bezwaar instellen. Heel wat mensen zijn trouwens wel tevreden.”

Een boze Sinterklaas (rechts) stelde zijn terugvaart naar Spanje uit om een petitie van buurtbewoners aan schepen Carl Devlies (links) te overhandigen.

Ruben Bruynooghe, de voorzitter van de Leuvense studentenraad (LOKO), begrijpt de angst van de bewoners voor overlast en te veel studenten. Al zal het niet zo'n vaart lopen volgens Ruben. “Kijk naar de andere residenties, leveren die zoveel problemen op? Neen.”

“Wij zijn bekommerd om de leefbaarheid”

POLYVALENTE RUIMTE

In het project is ook een polyvalente ruimte inbegrepen. Codetaal voor fuifzaal, vrezende bewoners. Ruben stelt de buurtbewoners gerust: “Studenten willen ook rustig wonen en klagen even hard als bewoners. Op die plaats komt geen fuifzaal, want anders zouden ook honderden studenten de politie bellen.”

Volgens Els Heylen, directeur van de stafdiensten algemeen beheer van de KU Leuven, is in de plannen zelfs geen polyvalente ruimte inbegrepen.

De oplossing is simpel volgens Bovend'aerde: spreid de studenten en plaats ze buiten het centrum zoals Gents burgemeester Daniël Termont bepleit. “De limieten van Leuven-centrum zijn bereikt,” aldus Bovend'aerde. Devlies ziet weinig locaties buiten de ring.

mansstraat is zelfs nog geen project, maar wel al een comité.”

“Er zijn altijd spanningen tussen Leuvenaars en studenten geweest. Zelfs in de middeleeuwen was dat zo,” relateert Devlies. “Er wonen steeds meer mensen in Leuven en die grote projecten schrikken af. Maar ze zijn nodig, anders worden eengezinswoningen ingepalmd.”

Hetzelfde geluid klinkt bij de universiteit. Heylen: “Ik hoop niet dat de limieten bereikt zijn. Met projecten als dit willen we juist een gepast antwoord bieden. Het geheel gaat heel mooi ingepast worden en er is een groene binnenzone voorzien.”

Ruben weerlegt uitspraken als zouden de limieten tussen burgers en studenten bereikt zijn of een kritisch punt naderen. “Dat zijn speculaties zonder enig bewijs. De bevolkingsdichtheid is lang niet zo erg als in andere landen.”

VELDSLAG GEWONNEN

Bovend'aerde, door de andere bureaus aangezocht om het buurtcomité te leiden, is zelf actief binnen de Leuvense Open VLD. Vanaf volgend jaar maakt zij als gemeenteraadslid deel uit van de oppositie. Dat speelt zeker een rol volgens Ruben. “Tijdens de verkiezingscampagne werden buurtcomités al opgestookt door oppositiepartijen om harder te protesteren.”

Eén slag heeft het Burgemeesterscomité alvast gewonnen. Bouwaanvragen

“In de Kaboutermansstraat is zelfs nog geen project, maar wel al een buurtcomité”

LEUVEN VOL

Eerder was er ook al buurtprotest tegen een kotencomplex aan de Vaartkom. Volgens Bovend'aerde is een gebrek aan langetermijnvisie van het stadsbestuur de oorzaak. “Plotseling komt er wat op hen af en willen ze snel-snel een oplossing zoeken.”

Het stadsbestuur denkt aan het algemeen belang en bij elk project zijn er actiecomités, zucht Devlies. “In de Kabouter-

moeten zowel aan de bouwwerf als aan het stadskantoor geafficheerd worden. Dat laatste is niet gebeurd door een vergeetachtige ambtenaar, aldus Devlies.

“Nu krijgen we een nieuwe termijn van dertig dagen voor openbaar onderzoek,” glundert Bovend'aerde. Zo hoopt het Burgemeesterscomité nieuwe bezwaren te formuleren en extra handtekeningen te verzamelen.

Olympisch zwembad op de wip

Het Leuvense stadsbestuur wil de bouw van een olympisch zwembad met banen van vijftig meter onderzoeken. Iedereen staat te springen voor zo'n zwembad, maar niemand wil betalen.

SAM RIJNDERS

Leuven telt steeds meer inwoners en studenten, aldus Frederik Leys van de Jong-Socialisten. Een nieuw zwembad en liefst een olympisch bad is nodig, want dat missen Leuven en Vlaams-Brabant. “Toen Sportoase gebouwd werd zijn twee zwembaden gesloten en vervangen door eentje,” aldus Leys. Het Celestijntje in Heverlee en het stedelijk zwembad aan het Hogeschoolplein zijn vage herinneringen voor vele Leuvenaars.

Ook oppositiepartijen Groen en N-VA zien een 50 meterbad zitten. Lies Corneillie (Groen): “Heel wat zwemclubs zijn vragende partij voor een olympisch zwembad.” De wachtlijsten van zwemclubs zouden groeien volgens Leys. Renate Hufkens (N-VA) breekt daarnaast naar eigen zeggen een lans voor het verlengen van de openingsuren van de zwembaden in de deelgemeenten.

Volgens schepen Carl Devlies (CD&V) is een olympisch zwembad financieel onhaalbaar voor de stad. “Vooral de exploitatiekosten swingen de pan uit. We renoveren de komende legislatuur al het zwembad van Wilselse. Voor een 50 meterbad zijn geen middelen.” De prioriteit van het stadsbe-

stuur is zoveel mogelijk Leuvenaars aan het sporten helpen. Een olympisch zwembad, dat eerder op topsport mikt, past daar niet in volgens Devlies.

De stad kijkt dan ook naar de KU Leuven, de Vlaamse overheid en de provincie Vlaams-Brabant, legt schepen Els Van Hoof (CD&V) uit. “Maar ook de andere gemeenten uit onze provincie moeten eraan meewerken,” aldus Devlies. Leuven

“Heel wat zwemclubs zijn vragende partij voor een olympisch zwembad”

wil alvast geen voortrekkersrol spelen, meent Van Hoof: “Wij willen facilitator zijn.”

INVESTEERDERS GEZOCHT

Momenteel heeft de provincie Vlaams-Brabant geen middelen volgens Karin Jiroflee (sp.a), gedeputeerde sport en voormalig Leuvense schepen. “Kan ik dat betalen? Nee.”

In de toekomst zou er eventueel ruimte zijn, en Jiroflee is het idee niet ongenegen.

“Dit is de eerste keer dat ik van een Leuvense olympisch zwembad hoor,” aldus Marc Van der Beken, kabinetsmedewerker van Vlaams sportminister Muylers (N-VA). In het nieuwe topsportplan van minister Muylers zijn middelen voorzien, maar de keuzes moeten nog gemaakt worden.

Bij dit soort dossiers helpt het om partijenoten op de juiste postjes te hebben. Dat geeft Hufkens toe: “Dat speelt niet in je nadeel, lobbyen kan nooit kwaad. Maar ook in Vlaanderen moet bespaard worden.

Toen we vroegen achter een wielerpiste voor Leuven, hoorden we dat grote infrastructuurwerken *on hold* staan. Ik vrees er dus voor.”

Hufkens heeft alvast een parlementaire vraag aan Muylers gesteld. Van der Beken: “Over die olympische zwembaden zijn een paar parlementaire vragen gesteld. Vroeger wou niemand er eentje, nu iedereen.”

UNIVERSITAIRE BIJDRAGE

Leys ziet de KU Leuven als belangrijkste partner. Die zou zelf ook nood hebben aan nieuwe sportinfrastructuur.

Stefaan Saeys, directeur technische diensten van de KU Leuven, valt uit de lucht. “Dit is de eerste keer dat ik van de nood aan een olympisch zwembad binnen de universiteit hoor. Laat staan dat aan ons gedacht wordt om dat financieel te ondersteunen.”

Die nood bestaat wel degelijk volgens praktijkdocent zwemmen Jonas Martens (KU Leuven). “Om les te geven hebben wij een perfect zwembad. Maar voor zwemmers uit het Leuvense zijn er onvoldoende trainingsmogelijkheden. Als de universiteit die wil bieden voor alle sporters, zoals het universitair sportcentrum nu doet, dan is een olympisch zwembad nodig. Tenminste als je zwemmers van enig niveau wil aantrekken.”

Een laatste mogelijkheid is de privé-sector. Die investeerde eerder in een publiek-private samenwerking rond Sportoase. Dat was geen onverdeeld succes. Devlies: “Onze private partner had wat moeite om rond te komen, maar de stad heeft geen verlies geleden.”

Jiroflee spreekt van enkele groeipijnen bij Sportoase. “De stad heeft daar waarschijnlijk iets meer ingestoken dan verwacht,” waarmee ze Devlies' opinie weerlegt, “maar je hebt nu een goed sportcentrum aan een goede prijs.”

AANTAL KLACHTEN OVER KOTFEESTJES STIJGT LICHT

“Heel wat kotfeestjes maken niet opzettelijk te veel lawaai”

Een kotfeestje vormt een leuk alternatief voor een avondje fakbar of een TD. Voor de burens is het vaak iets minder prettig. Per week krijgt de politie zo'n twintig telefoontjes voor overlast door kotfeestjes.

ROBERT BOUDEWIJNS

Op 27 november berichtte Leuven Actueel over politiebezoeken op kotfeestjes in de Mechelsestraat en de Blijde-Inkomststraat. Bij dat laatste werd zelfs een proces-verbaal opgesteld. Volgens studenteninspecteur Nick Vanden Bussche gaat het niet over een nieuw fenomeen, al is er wel een trend merkbaar: “Ik heb het gevoel dat het aantal klachten over

“Soms zijn de muren eerder veredeld karton”

kotfeestjes licht toeneemt. Het is nu eenmaal goedkoper om thuis in te drinken.”

“Al is er ook een mentaliteitswijziging. Vroeger spraken we af op café, maar nu wordt er op kot afgesproken om daar dan tot twaalf uur of één uur te blijven. Pas daarna wordt er naar de fakbar of de Oude Markt gegaan. Ook de wat verouderde huizen in Leuven spelen een rol. Soms zijn de muren eerder

veredeld karton. Als je dan onbewust grote boxen naast de muren zet, dan liggen de burens mee te trillen.”

Er zouden niet iedere week evenveel klachten zijn: “Het aantal klachten per week varieert heel sterk. In een week met veel activiteiten georganiseerd door fakbars of kringen krijgen we minder klachten dan in een week waarin weinig wordt georganiseerd,” zegt Vanden Bussche. “Het hangt ook heel sterk af van de weersomstandigheden, vreemd genoeg. Dat is omdat bij mooi weer alle ramen opengaan en de mensen liever buiten op het terras gaan staan. Daardoor is er veel meer lawaai. Als het regent of sneeuwt en het buiten ijsig koud is, dan gaan alle ramen dicht.”

NONCHALANCE

Gemiddeld komen er ongeveer twintig oproepen binnen per week, afhankelijk van de vermelde factoren. Het blijkt in de meeste gevallen echter niet om kwaad opzet te gaan. “Heel wat kotfeestjes maken niet opzettelijk te veel lawaai. Het is gewoon wat nonchalance. Vaak wordt er niet aan gedacht dat de muren zo dun zijn, of dat de buur morgen een belangrijke vergadering heeft. Wij gaan altijd ter plaatse en bekijken de situatie. Als wij zien dat de overlast niet

van slechte wil getuigt, geven we een verwittiging. Indien wij daarna nog eens moeten langskomen, maken we wel een proces-verbaal op. Bij het eerste bezoek kan dat ook, maar dat is enkel als het erover gaat,” volgens Vanden Bussche.

Onlangs kreeg ook student Laurens De Brucker de politie over de vloer. Op 20 november organiseerde hij samen met drie kotgenoten een feestje. “Om ruzie met de burens te vermijden waren we in heel het gebouw rondgeweest en hadden we iedereen op de hoogte gebracht van ons feestje. Bovendien hadden we papieren opgehangen dat iedereen stil moest zijn. Om lawaai te vermijden kon er niemand op het terras en waren de ramen toe. Uiteindelijk stond om half één de politie voor de deur. Het probleem was niet ons kotfeestje, maar dat de rokers buiten voor de deur bleven hangen en lawaai maakten.” In dit geval zagen de agenten dat de nodige maatregelen waren getroffen om overlast zo veel mogelijk te vermijden. Het feestje mocht doorgaan, maar een nieuw bezoek zou een boete van 250 euro opleveren. “Ik heb eigenlijk weinig of geen kritiek op het optreden van de agenten. Ze waren vriendelijk, rechtvaardig en begripvol,” aldus Laurens.

Ook bij de buurtbewoners is er volgens Nick Vanden Bussche enig begrip: “Ik denk dat de Leuvenaars vrij veel geduld hebben met kotfeestjes. Meestal halen ze aan dat ze ook student zijn geweest en lawaai hebben gemaakt, maar dat ze er nu wel genoeg van hebben.”

“Ik denk dat de Leuvenaars vrij veel geduld hebben met kotfeestjes”

Andrew Snowball

Music For Life |

Koop een herinnerding om nooit meer te vergeten

Zoals iedereen ondertussen weet, verdwijnt Music for Life zoals we het de afgelopen zes jaar kenden. Studio Brussel zal echter nog steeds zijn engagement betonen met een nieuwe solidariteitsactie die toevalligwijs ook Music for Life werd gedoopt. Het doel is deze keer het taboe rond dementie te doorbreken en het bespreekbaar te maken bij het grote publiek.

THOMAS CLIQUET

In Leuven worden de acties gecoördineerd door Universiteit Plus (UPlus). Studenten organiseren allerlei geldinzamelingen, waaronder een hamburgerverkoop, een filmavond, een fuif en de verkoop van zogenaamde herinnerdingen, ook wel *trigger reminders* genoemd. Wat moeten we verstaan onder deze herinnerdingen? Een bundel memoblaadjes kost 1 euro, geknoopte zakdoeken kosten 1,5 euro.

Ilse Hoeven, een medewerker bij U-Plus: “We hebben er bewust voor gekozen om de studenten het initiatief te laten nemen wat betreft de geldinzamelingsacties. Het mag geen actie zijn die van bovenaf wordt opgelegd. Het geld dat ingezameld wordt, gaat integraal naar het project *Vergeten naar buiten te komen*, een samenwerking van OCMW Leuven en de stad Leuven om personen met dementie betere on-

dersteuning te verlenen en hen te begeleiden als ze ergens naartoe willen gaan.”

“Verder zal UPlus ook een infoavond rond dementie organiseren om

“Het moet mogelijk zijn om met dementie nog steeds de dingen te doen die men vroeger deed”

het thema bekender te maken bij het Leuvense studentenpubliek.” De avond zal doorgaan op dinsdag 11 december in de Grote Aula van het Maria Theresiacollege. Niemand minder dan rector Mark Waer tekent present en neemt het voorwoord voor zijn rekening.

SENSIBILISEREN

Helga Haesendonck van OCMW Leuven verschaft meer uitleg over *Vergeten naar buiten komen*: “Het project richt zich naar thuisverblijvende Leuvenaars, mensen die wegens geheugenproblemen denken niet langer de dingen te kunnen doen die het leven interessanter maken. We willen hen de mogelijkheid bieden op een zo gewoon mogelijke manier deel te nemen aan socioculturele activiteiten. Zo

len vergaren? Helga Haesendonck: “We gebruiken dat om de kosten te dekken voor onze vrijwilligers. Als zij personen met dementie begeleiden bij een museum- of cinemabezoek, moeten ze uiteraard geen inkom betalen. Het moet mogelijk zijn om met dementie nog steeds de dingen te doen die men vroeger deed.”

SONGS FOR LIFE

Wat Studio Brussel zelf zal doen, werd in de week van Sinterklaas uit de doeken gedaan. De radiozender vraagt iedereen naar zijn of haar Song For Life, gekoppeld aan een of andere herinnering of anekdote. In totaal zullen ze 2012 Songs For Life draaien.

De presentatoren geven alvast het goede voorbeeld door zelf hun favoriete song bekend te maken. Zo kiest Christophe Lambrecht voor *Always Look on the Bright Side of Life* van Monty Python, Sam De Bruyn voor *The First, The Last, My Everything* van Barry White en Ayco Duyster voor *Iko Iko* van The Belle Stars.

Het programma vindt u op www.kuleuvenvergeetdementieniet.be

zal hun levenskwaliteit verhogen en blijven ze geïntegreerd in het openbare leven. Hierbij kunnen ze ondersteund worden door een vrijwilliger als dat nodig blijkt te zijn.”

Waarom wordt het geld besteed dat de studenten met hun acties zul-

AUTRE PARTY (2)

Antwerpen, 't stad voorbij de parking

De Leuvense student is een honkvast dier. Toch heeft het Vlaamse uitgaansleven meer te bieden. In Autre Party verkent Veto de andere studentensteden. Deze week: Antwerpen, 't stad achter de parking.

PIETER HIELE

Maandagavond, de trein van 19.29 uur raast door het donker naar het noorden. We weten niet wat ons in Antwerpen te wachten staat. Nadat we de avond minimaal hebben voorbereid, contacteerden we onze vrienden die in Antwerpen studeren. Gelukkig zijn ze beiden last minute bereid ons rond te gidsen en heeft een van hen plaats genoeg om ons onderdak te bieden.

VELO ANTWERPEN

We kennen Antwerpen amper, en wat we er van kennen, kennen we enkel bij daglicht. Om 20.18 uur zetten we voet aan Antwerpse wal. Op het gevoel trachten we de weg naar de vriendschappelijke thuisbasis te vinden. Met succes, zo blijkt. We banen ons een weg door Joods Antwerpen, een wijk waar 20.000 orthodoxe Joden samenwonen, en komen zonder al te veel zoekwerk aan op het gewenste appartement. *So far, so good.*

Onze gastvrouwen beschikken elk over een fiets. Dat is geen overbodige luxe in een stad waar Leuven bijna vier keer in past. Gelukkig voorziet Antwerpen in onze noden met het handige Velo Antwerpen. Die fietsverhuurdienst plaatst overal fietsen waar we voor een luttele 3 euro per persoon 24 uur lang gebruik van kunnen maken. Ons vervoer is verzekerd. We fietsen over een nagenoeg verlaten Meir *by night*, en op enkele minuten staan we in het centrum. We moeten even zoeken naar een Velofiet-senrek waar we de fiets terugplaatsen.

JAZZ EN COCKTAILS

Omdat we ons verheven voelen boven de banale, zichzelf lam zuipende student, vermijden we aanvankelijk de beruchte Ossenmarkt en bewegen we ons eerst naar het alternatieve uitgaanscircuit. Jazzcafé De Muze kan onze goedkeuring wegdragen. De jazzband Little Eddy Quartet brengt ons live in vervoering terwijl we ons een verdieping hoger, maar met zicht op het podium tegoed doen aan wijn en bier. Hoewel we er

graag uren langer hadden vertoefd, staan onze gidsen erop te vertrekken.

Na een korte stop langs de bank, worden we verder geleid naar wat ons als een typisch studentikoze cocktailbar wordt beschreven. Onderweg valt het ons op hoe rustig de straten zijn. Je kan hier rondwandelen zonder ook maar iemand tegen te komen, wat in Leuven onmogelijk is. We komen aan bij de cocktailbar, die met een toets van humor Café Au Lait werd gedoopt. De leegte bevestigt wat we al vermoedden: het is een trieste avond in Antwerpen. We drinken een mojito, waarbij limoensap jammerlijk vervangen is door citroensap en stellen ons voor hoe gezellig het hier kan zijn op een goede avond.

OSSENMARKT

Onze gidsen moeten morgen vroeg uit de veren, en wuiven ons uit. Wij besluiten uiteindelijk toch de Ossenmarkt te bezichtigen en bereiden ons voor op het ergste. Onterecht: het is er rustig, zoals in de rest van 't stad. Laatdunkendheid slaat om in medelijden. Op een uithoek staat wat volk op straat. De Salamander, een café waar enkele clubs in huizen, heeft veel weg van een Leuvense fakbar. We praten met een man

“De slechtste avond in maanden”

met een lint waaruit blijkt dat hij vicepreses is. “Jullie kiezen er een slechte avond uit om naar Antwerpen te komen,” zegt hij. “Het is hier vanavond heel rustig. Ik vermoed

dat het voor veel studenten al te laat in het semester is, en bovendien veel te koud, om naar de Ossenmarkt af te zakken.” We vragen waar we nog wat studenten kunnen aantreffen, en hij verwijst ons door naar Den Uil, stamcafé van de rechtenstudent.

“Het is heel moeilijk om in Antwerpen een studentencafé uit te baten,” vertelt een presidiumlid. “De universiteit en de stad werken zo hard mogelijk tegen.” Den Uil is de eerste fakbar in Antwerpen en bestaat nog maar enkele maanden. “We hebben een samenwerkingscontract met Maes afgesloten, en worden door hen gesteund in het uitbaten van het café,” luidt het nog.

We lopen nog een laatste keer over de Ossenmarkt, en stoppen in Den Buvee, waar barman Joeri ons te woord staat. “Het is echt de slechtste avond in maanden,” zucht hij. “Ik denk dat ik al om half twee sluit vanavond.” We onthouden dat een maandagavond begin december niet de beste avond is om uit te gaan in Antwerpen.

De Ossenmarkt en het café Kassa 4 worden regelmatig aangedaan door Antwerpse studenten.

Christoph Meussen

Wie zal overwinteren in de **Interfacultaire Beker?**

Terwijl de examenstress dichterbij komt, moeten verschillende kringploegen nog vol aan de bak om door te bekeren in de strijd om de Interfacultaire Beker (IFB). Een rondje langs de verschillende sporten leert dat er voor de meeste ploegen nog veel op het spel staat.

SANDER COX

DAMESVOLLEYBAL

LBK staat momenteel tweede in de poule van het damesvolleybal. Op 18 december wacht voor de volleybalsters een cruciale match tegen koploper Ekonomika. Michelle Hermans, sportverantwoordelijke van LBK, beseft dat er veel afhangt van de ontmoeting. “De favoriet is natuurlijk Apollon maar die ploeg kunnen we pas in de play-offs tegenkomen. Mochten we zwaar verliezen van Ekonomika, kan het voor ons al gedaan zijn.”

De doelstelling van de LBK-vrouwen is dit jaar om top drie te spelen. Aan de breedte van de selectie zal het niet liggen. “We hebben veel vrouwen die kunnen meespelen maar vaak kan niet iedereen. Hierdoor spelen we elke match met andere speelsters. We staan redelijk sterk aangezien zij allemaal ooit volleybal hebben gespeeld of nog steeds spelen.”

BASKETBAL

In de basketbalcompetitie moet het echte werk nog beginnen. De ploegen hebben vooralsnog maximum één match gespeeld. Grote kringen als VTK, Apollon en Eko-

nomika vormen ook dit jaar de voornaamste titelkandidaten bij de basketballers. Het kleinere Pauscollege ziet zich als een belangrijke outsider. “In onze ploeg kennen alle spelers elkaar en dat bevordert de communicatie en de sfeer,” vertelt coach Jelle Denissen. “We hebben enkele spelers die in een recent verleden nog competitie hebben gespeeld. Als we de kwartfinales halen, kunnen we altijd een beetje meer. Dat hebben we twee jaar geleden bewezen door het toernooi te winnen.”

VOETBAL

Bij hun voetballende kotgenoten ligt het perspectief compleet anders. De regerende kampioen is ook dit jaar de grote favoriet. Na een valse start met één op zes zijn de veldvoetballers van het Pauscollege er alsnog in geslaagd de play-offs te bereiken. Voor het eerst in jaren verloor de regerende kampioen een wedstrijd in de IFB, namelijk tegen Thomas Morus. Om door te sto-

ten moesten alle vier de daaropvolgende wedstrijden worden gewonnen. Dat lukte. Coach Philippe Loix bekijkt het van de positieve kant. “Als ik er over nadenk, was het misschien goed dat we eens verloren. Het was denk ik juist de druk die we nodig hadden om er opnieuw als ploeg te staan.” Naast traditionele concurrenten als Medica en Apollon verwacht Loix dit jaar veel van Pedal en LBK. Het is hem opgevallen dat dit jaar meer ploegen op niveau zijn. “Dat ondervonden we bijvoorbeeld tegen Tho-

mas Morus en VRG. Bepaalde ploegen zijn toch aan het trainen, wat de concurrentie alleen maar zwaarder zal maken.”

SCHEIDSRECHTERS

Het gedrag van de tegenstander levert regelmatig verhitte momenten op. Naargelang de competitie vordert, kan het er behoorlijk bitsig aan toe gaan. Vanaf de play-offs stuurt de studentenraad LOKO een afgevaardigde van een andere ploeg, terwijl de teams in de groepsfase nog zonder *ref* spelen. Loix denkt dat het beter is dat systeem aan te passen. “De scheidsrechter staat er vaak met tegenzin en wordt gezien als zondebok. Je zou beter scheidsrechters in opleiding of mensen van sportkot die een afstudeerrichting voetbal doen, kunnen sturen. Dat zou niet alleen discussies vermijden maar het zou er ook voor zorgen dat het spelniveau omhoog gaat. Zo moeten we wel met een libero spelen omdat je bijna niet op buitenspel kan spelen.”

Maarten Vandeweyer, sportcoördinator van LOKO, laat weten wel iets te zien in dat idee. “Aan de reacties merken we dat sommige teams inderdaad wat vuil spelen. We gaan het zeker voorstellen bij de staf.”

COMPUTERMISBRUIK AAN DE KU LEUVEN

“Aantal klachten over illegale downloads stijgt enorm”

De dienst ICTS krijgt steeds meer klachten binnen van grote distributeurs van tv-series. “Het aantal klachten stijgt aanzienlijk,” zegt Annemie Depuydt, de directeur van ICTS. In de laatste blokperiode waren dat dertig klachten per maand, tegenover vier à vijf klachten in het begin van het jaar. “We moeten hen echter steeds doorverwijzen naar officiële instanties, verder kunnen we niets doen.”

PIETER HIELE

Dagelijks maken ruim 40.000 mensen gebruik van het KU Leuvennetwerk en Kotnet. De dienst ICTS van de KU Leuven is verantwoordelijk voor het beheer daarvan. Zij zorgen ervoor dat het netwerk naar behoren werkt, en blokkeren slechte gebruikers tot dat problemen zijn uitgeklaard.

GEDRAGSCODE

Wie aan de KU Leuven studeert, moet zich aan bepaalde regels houden. Dat geldt ook voor het KU Leuvennetwerk waarvan veel stu-

vertelt Denys. “Die *auto-blocks* definiëren een aantal regels waaraan het verkeer op ons netwerk moet voldoen. Wanneer die regels onregelmatigheden waarnemen, zullen gebruikers automatisch worden geblokkeerd.” In de meeste gevallen volstaat het een virusscan uit te voeren of de scanner te updaten, om zich van het probleem te ontdoen. “Wanneer een probleem opgelost is, kan de gebruiker zichzelf weer deblokkeren.”

PRIVACY

Verder bestaat de mogelijkheid om mensen manueel te blokkeren. “Als we meldingen binnenkrijgen

we steeds individueel ingrijpen om verdere escalaties te voorkomen binnen het netwerk.”

“Een grote bekommernis is dat het netwerk van de KU Leuven op blacklists terecht zou komen omdat één student of personeelslid iets verkeerd doet,” zegt Depuydt. “Zo zouden websites toegang vanop Kotnet kunnen verbieden. En het is zeer moei-

bruik op het netwerk. “Wanneer we meldingen van misbruik ontvangen, stellen we enkel de feiten vast op ons netwerk,” vertelt Denys. “Het zijn dan de verantwoordelijken van Studentenbeleid die de opvolging doen van het dossier en een oordeel vellen over de ernst van de inbreuk op de ICT-Gedragslijn voor Studenten.”

De grote distributeurs van tv-se-

“In realiteit blijken weinig van die distributeurs via de officiële instanties tot bij ons te komen,” zegt Depuydt. “Vermoedelijk haken veel distributeurs af wanneer ze merken dat ze bij ons niet rechtstreeks terecht kunnen. Anderzijds hebben we wel het gevoel dat er meer officiële klachten worden ingediend dan er tot bij ons doordringen. De federale in-

“We proberen daarom zoveel mogelijk proactief misbruik te vermijden”

lijk om weer van die blacklist te worden gehaald. We proberen daarom zoveel mogelijk proactief misbruik te vermijden.”

ICTS zal echter nooit een oordeel vellen over al dan niet mis-

ries kunnen dus niet bij ICTS terecht. “Pas wanneer het gerecht komt aankloppen om informatie op te vragen, zijn we verplicht om die informatie uit handen te geven en werken we uiteraard mee,” klinkt het.

stanties hebben natuurlijk grotere prioriteiten dan een student die tv-series downloadt.” Toch staan ze te kijken van het stijgende aantal klachten. “We zijn benieuwd hoe dat zal aflopen.”

Cybercriminelen onopvallend tussen studentenpopulatie

“We zijn benieuwd hoe dat zal aflopen”

denten en personeelsleden gebruik maken. “Je mag bijvoorbeeld geen illegale software gebruiken of illegale informatie opslaan,” zegt Bart Denys, de beveiligingscoördinator van ICTS. “In onze gedragslijn verwijzen we naar de vele wetten uit ons wetboek. Iedereen op ons netwerk moet zich dus vanzelfsprekend aan die wetten houden.”

De vraag is hoe ICTS kan controleren wie die regels niet naleeft. “Daarvoor hebben we in de eerste plaats een aantal technische controles, die we *auto-blocks* noemen,”

van slecht gedrag, zoals iemand die spam verstuurt vanop zijn of haar computer, zetten we mensen manueel op de blacklist en proberen we de automatische regels bij te werken zodat dergelijk gedrag vanaf dan wel kan worden gedetecteerd.”

Gaat dat niet in tegen de privacy van de student? “Om de werking van ons netwerk te garanderen mogen we het netwerk continu globaal controleren,” zegt Denys. “Wanneer we merken dat het probleem zich bij specifieke gebruikers concentreert, kunnen

Universiteitshallen open tijdens blokperiode

Bibliothecarissen in Leuven maken zich op voor de drukste periode van het jaar. De universiteit voorziet in de Universiteitshallen 260 extra studieplekken en ook de Leuvense studentenraad LOKO draagt zijn steentje bij.

PIETER ROMBOUITS

Slechts twee weken scheiden ons van de kerstvakantie, het begin van de blok- en examenperiode. Sinds enkele jaren zijn dat hoogdagen voor Leuvense bibliotheken. Er dreigt evenwel plaatsgebrek. Voor de 40.000 studenten in het Leuvense zijn er slechts 3.000 studieplekken in de bibliotheken.

“We zien dat veel studenten samentrepen. Zowel de goede studenten halen er hun motivatie uit, net als degenen die snel wegdromen en er heen gaan voor sociale controle. Op twee jaar tijd stellen we in onze bibliotheken vast dat er ruim honderdduizend extra bezoeken zijn tijdens één zittijd. Dat is een verdubbeling,” vertelt Peter Verbist, bibliothecaris van de Campusbibliotheek Humane Wetenschappen.

MUSEUMZAAL

De universiteit is zich bewust van de schaarste en bouwt daarom het leercen-

trum AGORA aan de Van Evenstraat. Het gebouw voorziet 550 studieplekken, maar opent haar deuren pas in april. In afwachting kunnen studenten deze zittijd terecht in de Museumzaal van de Universiteitshallen, in de Naamsestraat. Ook tijdens de eerste week van de kerstvakantie, wanneer de gebouwen van de KU Leuven traditioneel dicht zijn.

“Koffie, thee en examentroost inbegrepen!”

Van woensdag 26 december tot en met zaterdag 29 december zal de Museumzaal, net als de Centrale bib, open zijn van 10 tot 19 uur. Die openingsuren blijven gelden tot en met woensdag 16 januari, telkens van maandag tot vrijdag. In de Museumzaal mag, net als in de bibliotheken, niet gegeten worden. “Enkel afsluitbare flesjes

zijn toegelaten. In de Centrale bib mag trouwens alleen water binnen, want dat is een beschermd gebouw,” aldus Verbist.

Vanaf de tweede week van de kerstvakantie (woensdag 2 januari 2013) tot en met vrijdag 1 februari 2013 zijn zowat alle universiteitsbibliotheken van maandag tot donderdag minstens open van 9 tot 22u. Op vrijdag kunnen studenten er terecht tot 19u. Op zaterdag en zondag zijn de Centrale bibliotheek, de Campusbibliotheek Arenberg en de Bibliotheek

Als in januari én de bibliotheken én de museumzaal vol zitten, kun je eventueel nog terecht bij LOKO. In de gebouwen aan de 's-Meiersstraat zal dagelijks een dertigtal studenten terecht kunnen in de vergaderzalen. De deuren van de Leuvense studentenraad zijn elke dag open, telkens tussen 9 en 19 uur. “Koffie, thee en examentroost inbegrepen!” klinkt het bij stafmedewerker Laura Geerts.

SPREIDING

De voorbije vijf examenperiodes kon je via blokkeninleuven.be de bezettingsgraad van de bibliotheken van de KU Leuven raadplegen. De bedoeling is het aantal studenten die samen blokken te spreiden. “De Centrale Bib, RBIB, Letterenbib en Ebib zijn 's ochtends vroeg al overvol,” weet Verbist. Veel studenten wijken, mede dankzij de site, uit naar Campus Arenberg. “Daar is altijd plek, net als op Gasthuisberg. Het spreidingsplan werkt wel, maar we zullen iedere zittijd blijven evolueren met de vice-rector Studentenbeleid.”

Studenten kunnen de bezetting van de bibliotheken en gedetailleerde openingstijden vinden via blokkeninleuven.be

ROL VAN RELIGIE IN OORLOG EN GEWELD

“Dé godsdienst bestaat niet”

In veel historische gebeurtenissen zijn geweld en geloof met elkaar verstrengeld: de kruistochten, jodenvervolgingen, het Balkanconflict. Johan Verstraeten, professor aan de faculteit theologie, legt uit hoe religie en oorlog gelinkt zijn.

WOUTER GOUDESEUNE

Veto: Speelt religie een matigende factor in oorlog en conflict of is religie eerder een oorzaak?

Johan Verstraeten: «Religie is ambivalent. Het kan zowel een factor zijn die geweld intensifieert als een factor die leidt tot geweldloosheid en de reductie van geweld. Maar wanneer religie geweld veroorzaakt, staat het nooit op zichzelf. Het is dan meestal gekoppeld aan ethocentrische of extreemnationalistische ideeën.»

heel wat strekkingen van het hindoeïsme en in de soefistische lezing van de Koran (*Soefisme is een mystieke traditie die zijn oorsprong heeft in de vroege islam, red.*). Bij mensen die heel meditatief zijn en naar de diepte gaan, wat ik *deep religion* noem, vind je zeker geweldloosheid. In elke traditie heb je natuurlijk ook meer oorlogszuchtige lezingen.»

ISLAM

Veto: De islam wordt in het Westen vaak als een agressieve religie voorgesteld.

“Gefragmenteerde kennis gemengd met politieke ideeën kan een gevaarlijke mix zijn”

«Extremisten hebben vaak maar een zeer partiële kennis van hun traditie. Terroristen die een beroep doen op de Koran, lezen die op een heel eenzijdige manier. Gefragmenteerde kennis gemengd met politieke ideeën kan een gevaarlijke mix zijn.»

Veto: Bepalen geloofsboeken of geestelijke leiders de visie van een religie op geweld?

Verstraeten: «In heel wat godsdiensten heb je naast de geloofsboeken ook een traditie van interpretatie. In een gezonde religie worden de teksten niet letterlijk gelezen, maar geïnterpreteerd. Die interpretaties worden beïnvloed door de geschiedenis. De Bijbel en de Koran kan men niet meer op dezelfde manier lezen na Auschwitz als ervoor. Mensen lezen altijd teksten vanuit hun eigen context en historische ervaring.»

Veto: Zijn er grote verschillen tussen de verschillende godsdiensten in hun visie op geweld?

Verstraeten: «Ik denk dat alle godsdiensten fundamenteel streven naar innerlijke vrede en harmonie. Dat vind je in elk geval in het boeddhisme, het christendom,

Verstraeten: «De scheidingslijn ligt niet tussen het christendom en de islam, maar binnen elke godsdienst. Historisch gezien zijn er periodes geweest waarin de islam toleranter was dan het christendom. Gedurende bepaalde periodes in Zuid-Spanje was het voor joden aangenamer leven onder de moslims dan later onder de katholieken. We moeten een onderscheid maken tussen de extremistische ideeën die sterk in de media komen en de complexiteit van de werkelijkheid.»

Veto: In welke mate is het Israëlisch-Palestijns conflict een religieus conflict?

Verstraeten: «Dat is een moeilijke vraag. In Israël zijn er mensen die willen samenleven met de Palestijnen, maar je hebt er ook radicalen die geloven dat zij de enige bezitters van het land zijn. De nefaste nederzettingenpolitiek van Israël mag men niet associëren met het jodendom. Die politiek wordt bevorderd door een bepaalde groepering die aan de macht is in de staat Israël. Bij de Palestijnen heb je ook radicalen die Israël willen vernietigen en anderen

die vredelievend zijn. Je mag nooit spreken over “de godsdienst”, want die bestaat niet.»

Veto: Hoe is geweld verzoenbaar met het geloof in God?

Verstraeten: «De grootste groep die zich afkeert van het geloof, doet dat vanwege de confrontatie met het absolute kwaad, zoals dat van genociden. In een toneelstuk

van Elie Wiesel veroordelen drie rabbijnen God omdat hij niet tussen gekomen is tijdens een pogrom (*Aanval op de jodengemeenschap, red.*). Dan horen ze een klok, waarop een rabbijn zegt dat het tijd is om te bidden. Dat is het paradoxale antwoord. Het is verschrikkelijk, maar toch hebben mensen gebeden in Auschwitz.»

EUROPESE INTEGRATIE EN DEKOLONISATIE

“Europa weert bewust het kolonialisme uit haar eenmakingsverhaal”

Koen Vandeweyer kreeg voor zijn masterproef over de Europese integratie en dekolonisatie dit jaar de Prijs Karel Verleye. Hij raakt een episode aan die Europa liefst vergeet, omdat het niet strookt met de huidige Europese boodschap van vrede en democratie.

EVA SCHALBROECK

Dat verschillende Europese landen nog kolonies bezaten bij de start van het Europese integratieproces, is een van de grootste gaten in het Europees collectief geheugen. Vanuit dit perspectief focuste Vandeweyer, afgestudeerd als historicus aan de KU Leuven, op hoe de Europese landen hun koloniaal beleid wilden inpassen in een eengemaakt Europa.

EURAFRIKA

Ook België stapte mee in dit project. Eurafrika was een Frans idee, daterend uit het interbellum. Europa en Afrika werden gezien als complementaire continenten: Europa had de kennis en beschaving, Afrika de oppervlakte en grondstoffen. Het concept dook opnieuw op tijdens het Europese integratieproces na de Tweede Wereldoorlog. België, als klein land met een immense kolonie, zag economische voordelen, maar van een po-

litieke integratie van Congo moest het niet weten. Toen het idee gelanceerd werd om de kolonies te associëren met een toekomstige gemeenschappelijk Europese markt, sprong het wel op de Eurafrikaanse kar. De associ-

“Kolonialisme, dekolonisatie en Europese integratie worden zelden met elkaar in verband gebracht”

atie reikte België ook een kader aan om de opkomende Congolese onafhankelijkheidsstrijd te kanaliseren.

“Conservatieve stemmen zagen in de Europese integratie een manier om de kolonies aan Europa te binden en de dreigende dekolonisatie af te remmen,” licht Vanden-

weyer toe. “Voor de progressieve voorstanders was Europa een manier om de relaties met de kolonies te hervormen. Beide groepen gingen er vanuit dat ze de kolonies op lange termijn zouden behouden of toch dat er een sterke band zou blijven.”

De relevantie van Eurafrika bij de start van het Europese integratieproces, wordt vandaag grotendeels vergeten. “De term is niet meer bekend, want Eurafrika intikken

Wat ligt aan de basis van deze houding? Europa wordt doorgaans geassocieerd met vrede, democratie en mensenrechten. “De toekenning van de Nobelprijs voor de vrede aan de Europese Unie dit jaar is daar het ultieme voorbeeld van. Kolonialisme past niet in deze beeldvorming.”

Concrete invloed had het Eurafrikaans project niet op Congo: in 1960 werd het land onafhankelijk. “De opkomende dekolonisatie was de doodsteek voor Eurafrika.” De term verdween op langere termijn uit het officiële Europese discours. Het bleef bij een koloniaal idee in een koloniale context.

Vandeweyer pleit om het beeld van het Europees integratieproces bij te stellen. “De perceptie voor een breed publiek plots wijzigen zal moeilijk zijn. Toch is het nodig om het eenzijdige Europees vredesproject te nuanceren en kolonisatie te incorporeren in het discours over de Europese eenmaking. Dat is de taak van de historici van de Europese integratie. Kolonialisme, dekolonisatie en Europese integratie worden zelden met elkaar in verband gebracht, maar verdienen zeker meer aandacht.”

op de site van Europa levert niets op,” zegt Vandeweyer. Het idee leefde in de jaren 1950 bij beleidsmakers, maar is vandaag grotendeels verdwenen uit het discours. “Sterker nog, Europa heeft het bewust uit de beeldvorming over haar integratieproces geëlimineerd.”

WIM MERTENS

Een klassieke versie van een wall of sound

Bij het brede publiek zijn Wim Mertens en zijn minimalistische oeuvre eerder onbekend. Dat ondanks *Struggle for Pleasure*, de kanjer van een oorworm die hij in 1983 componeerde. Dat hij meer is dan het deuntje van een gsm-operator bewees Mertens vorige zaterdag in de Leuvense stadsschouwburg op uitnodiging van 30CC.

NILS DE NEUBOURG & SAM RIJNDERS

Wie voor de hitmachine Wim Mertens kwam, bleef tijdens het eerste deel op zijn honger zitten. Al was dat deel voor de langgerekte pauze zeker niet van mindere kwaliteit. We kregen in de schouwburg een quasi-primeur voorgeschoteld. Voor de tweede keer werd Mertens' compositie voor het Festival van Vlaanderen, *A Starry Wisdom*, uitgevoerd in een arrangement voor vijf

strijkers en piano. Zelf nam Mertens plaats achter de piano en verzorgde de zang met zijn contratenor.

Het tweede deel was veel minder een afgelijnd geheel. In zijn eigen woorden omschreef Mertens als ware het een *best of*. Het slotnummer van de bisronde was dan ook zijn bescheiden hitje *Close Cover*.

Alles samen gerekend stonden Mertens en z'n strijkers meer dan twee uur op de Bühne. Toch moeten we concluderen dat deze klassie-

ke versie van de *wall of sound* zowat iedereen wist te boeien.

Het enige punt van kritiek is de repetitiviteit van de muziek. Mertens tapt vaak uit hetzelfde vaatje: ritmische piano aangevuld met strijkers in een ondergeschikte rol waarbij zijn contratenorstem het geheel een voller gevoel geeft. Niettemin slaagt hij er toch in datzelfde recept bij ieder nieuw stuk net wat anders te brengen waardoor het geheel fris en soms zelfs verrassend klinkt.

FANS VAN KLASSIEK

Mertens bespeelt het publiek als zijn Steinway & Sons: streng maar met een overschot aan gevoel. Soms zelfs op het dramatische af. Optreden is voor de minimalistische componist integraal deel van het componeerproces. "In de eerste plaats moet je praktiserend muzikant zijn. Er moet dan ook een mondiale correctie doorgevoerd worden, vooral in Centraal Euro-

pa, waarbij het componist-zijn een irrelevante categorie wordt. Het is een tijdje geleden dat we dat nog hebben gezien. De partituur wordt teveel verheerlijkt, het is als het ware het muziekstuk!" vertelt Wim Mertens

Klinkt mooi: het publiek als deel van het wordingsproces van je muziek. Dat publiek moet dan wel in dit verhaal meestappen. Gelukkig voor Mertens vonden we enkel enthousiaste stemmen in het publiek. "Hij is vooral sterk in zijn klassiek harmonisch gedeelte. Hij gebruikt de kwintencirkel die daarbij komt kijken uitstekend. Hij is ook een goeie *melodist*. Er zit een hart in zijn muziek", vertelt Jan (60) ons enthousiast.

Twintiger Benedict kwam enkel omdat haar vader een CD heeft, al kan zij het concert smaken. "Het is zeker de moeite waard. Al deze muziek is nieuw voor mij, maar de strijkers gaan mooi bij de piano."

Bart Duriez

Surreële sferen, technische staaltjes en tragische dilemma's op IKL

Afgelopen zaterdag vond de slotavond van het Internationaal Kortfilmfestival Leuven plaats. De jury en het publiek velden er elk hun strenge oordeel. Dat betekende meteen het einde van een week vol spannende, ontroerende, grappige en gewoon mooie filmpjes. Een overzicht.

WIM DEHAEN

Dit jaar kon het festival een opvallend sterke selectie voor de Vlaamse competitie presenteren. De jury koos voor *the Importance of Sweet & Salt*. Ook wij konden de surreële sfeer van die kortfilm appreciëren. Het Zwevegense dialect en de bijdehante vis in de film konden de onwerkelijke ondertoon enkel bevestigen. Met die award belandt het filmpje meteen ook verdiend op de longlist van de Academy Awards in 2014. Het publiek koos voor een film die recent al vaker in de schijnwerpers stond: *Dood van een Schaduw* met *golden boy* Matthias Schoenaerts kon de verwachtingen waarmaken. Het visueel aantrekkelijk pareltje vol verbeelding en magie heeft inderdaad de internationale allure waarmee het op de Oscarshortlist kon belanden.

Ook voor het beste debuut werd een prijs uitgereikt. Die ging naar *Tweesprong*, een film over twee broers wiens vader aan een erfelijke ziekte overlijdt. Ze worden geconfronteerd met het dilemma: laten ze zich testen voor de ongeneeslijke ziekte? Humo, het weekblad in vrije val, kende ook een award toe aan *Kus Me Zachtjes*, een afstudeerfilm die in Leuven eerder al de hoofdvogel schoot op Holebikort. Wij

waren verbaasd dat *The Parallax View* van debutant Thomas Coninx niet bij de favorieten van het stemmende publiek hoorde. Stijlvolle beelden en absurde situaties maakten van de film een licht verteerbare, maar intrigerende

Een vreemd universum van geletterde pooiers en hoertjes met bovennatuurlijk krachten

kijk in een vreemd universum van geletterde pooiers en hoertjes met bovennatuurlijk krachten.

EUROPEES

De juryprijs voor de Europese competitie is vermoedelijk de meest prestigieuze award van het festival. De jury oordeelde unaniem dat het Noorse *Premature* de winnaar was, en dus automatisch op de longlist van de Oscars belandt. De keuze van de jury is niet onbegrijpelijk: de hele kortfilm is een technisch staaltje van formaat. Het speelt zich af in een wagen, en bestaat uit een enkel ongelofelijk lang shot.

Daarin speelt zich een fraai geacteerd en uit het leven gegrepen scène af.

Het publiek stemde op *Zu Dir*, een Duitse film met een fijn uitgangspunt. Twee jongelui fuiven met elkaar *in the club*, en achteraf volgt het obligate "jouw stekje of het mijne?"-moment. In plaats daarvan beslissen ze om sleutels uit te wisselen en afzonderlijk in elkaars appartementen te overnachten. Onze persoonlijke favoriet was *Les Meutes*, een pijnlijk herkenbaar

kers. In het bijzonder zaten we op het puntje van onze bioscoopfauteuil met Michaël Roskams ijzingwekkende *The One Thing to Do*.

Een jaarlijks terugkerende reeks is *the Labo*, waarin het meest experimentele werk doorgaans terecht komt. Soms werd verhaal totaal overboord gegooid om tot overrompelende kleuren, synesthetische vormen en duizelingwekkende special effects te komen. Op andere momenten werden verhalen op niet-voordeelhandigende wijze gebracht. Zo voelden wij ons 24 minuten lang aan de grond genageld toen we in *Killing the Chickens to Scare the Monkeys* in omgekeerde chronologische volgorde een tragische executie zagen plaatsvinden.

Het kortfilmfestival organiseert ook tal van professionele activiteiten, waarbij filmmakers lezingen kunnen bijwonen en praatjes met de juiste mensen kunnen slaan. Het evenement *Pitch!*, werd gepresenteerd door de internationale kortfilmzender Shorts.tv. Ze vroegen enkele filmmakers om in een minuutje of twee aan een publiek uit te leggen waarom hun project een vette cheque verdiende. De zenuwachtige filmmakers zweetten als schooljongens die hun eerste presentatie Frans moesten geven en ze toverden de gekste ideeën uit hun hoed. Een inventieve cineast wist zelfs een haas mee te nemen. Uiteindelijk werd *The Biggest*, een kortfilm over een reuzecourgettedwede-strijd, beloond met 5.000 euro.

DUIZELINGWEKKEND

Matthias Schoenaerts is *hot*. De rijzende ster kreeg een hele voorstelling gewijd aan kortfilms waarin hij figureerde. Om mysterieuze redenen zat de zaal stampvol met een aanzienlijk vrouwelijker en jonger publiek. Wij en de talrijke jongedames waren het met elkaar eens: het was een erg onderhoudende voorstelling met enkele regelrechte kortfilmklassie-

IMPROVISATIETHEATER PREPAREE

Vleugelpiano, nicnacjes en de zak van Sinterklaas

Op 5 december, de avond voordat de goedheilig man cadeaus kwam brengen, presenteerde Preparee een avond vol geïmproviseerde moppen. Zij deden het niet alleen, maar werden vergezeld van enkele bekende koppen en hoogwaardig bezoek.

FEMKE BERTSCHÉ

Preparee is een groep studenten met lef die theater brengen zonder script. Regelmatig treden ze op diverse locaties op, maar deze avond werd door henzelf georganiseerd. Zij stonden niet alleen op het podium, maar nodigden enkele gasten uit. Onder andere comedian Seppe Toremans, voormalig Prepareelid Dennis Vansant en Jeron Dewulf die in 2006 wereldkampioen impro werd. Ook William Boeva, een grote naam in de comedywereld en musicalacteur David Davidse waren er te gast.

De show verliep volgens het bekende recept van Preparee, met hier en daar een Sinterklaas-toets. Zo moesten de bekende comedians strijden tegen de Prepareeleden om zoveel mogelijk *nic nacjes* te kunnen veroveren. Uiteraard kon op zo een avond een bezoekje van de Heilige Man niet uitblijven. Hij kwam een pakje geven aan een gelukkige dame uit het publiek.

De hele voorstelling werd ondersteund door een live pianist met bijhorende vleugelpiano. Dit gaf het geheel net dat tikkeltje extra. Hij voelde exact aan waar de impro naartoe ging en paste de melodie aan de sfeer aan. Ook wanneer de *zeg-het-met-een-liedronde* eraan kwam, bleek dit pianospel bijzonder handig. Daarbij ontpopten Prepareespeelster Heleen Van den Bosch en Dennis Vansant zich tot ware musicalartiesten, weliswaar met een humoristische inslag.

BEDSCÈNE

Uiteraard werd het publiek betrokken in de vertoning. Zo moest iemand een roos naar voren brengen bij wat zei de meest sentimentele scène vond - een bedscène tussen rudi Vranckx en Pochahontas. Het improtheater werkt ook elke scène met input van het publiek. Zo kwamen deze avond imkers met bijen in hun pak, goudvissen met relatieproblemen, tandartsen in Pakistan, een Furby met ADHD en nog veel meer knotsgekke situaties aan bod.

Gelukkig konden de artiesten er telkens weer mee aan de slag om een dolkomisch stukje theater te brengen.

Tom Smet, een van de Prepareespeelsters wist te vertellen dat niet alle bekende koppen ervaring hadden met improvisatietheater. "David Davidse deed nog nooit aan improvisatietheater. Hij heeft bij ons dan ook eerst een training gevolgd om te weten hoe het allemaal in zijn werk ging. Ik vond dat hij het uitzonderlijk goed gedaan heeft voor een eerste keer," vertelde Tom. "De andere artiesten hadden wel al wat ervaring met impro-

visatie. Zo heeft Jeroen zelfs een eigen improgezelschap."

LEF

Improvisatietheater is theater waar de spelers onvoorbereid komen en er op het moment zelf iets van proberen te maken. Tom Smet deed vroeger aan theater en is overgestapt naar improvisatiethe-

het te proberen." Improvisatie is niet voor iedereen weggelegd. "We trainen regelmatig en improviseren kan deels wel aangeleerd worden, maar je moet vooral lef hebben om het te doen," kan Tom nog vertellen.

Stand-Up for Preparee was een amuseante voorstelling. Vooral de spontane en wisselende scènes vol humor zijn de

Imkers met bijen in hun pak, goudvissen met relatieproblemen, tandartsen in Pakistan, een Furby met ADHD

ater. "Nadat ik een improvisatiegezelschap op televisie had gezien, was mijn interesse gewekt. Het flitsende en het onvoorbereide trok me vooral aan om

kracht van dit soort theater. Daarbij waren de Prepareeleden zeker gewaagd aan hun tegenspelers.

Zeger Knaepen

UNIE VAN REGISSEURS

"Eindelijk niet meer achter de feiten aanhollen"

Afgelopen zaterdag werd in Cinema Zed de onlangs opgerichte Unie van Regisseurs voorgesteld. De Unie heeft zich als doel gesteld de belangen van de Vlaamse regisseurs van zowel film als televisie te verdedigen in een professionaliserend filmlandschap.

CHARLOTTE VEKEMANS

Voorzitter Michaël Roskam licht de redenen voor deze Unie verder toe: "Voorheen bestond er al een Gilde van Regisseurs, maar die kwam onvoldoende tegemoet aan onze noden. Omdat wij erg wisselende uren hebben, is het voor ons erg moeilijk om er steeds te zijn om een gezamenlijk standpunt te verdedigen. Er was nooit een gezamenlijke stem ten tijde van de Gilde en dat terwijl we nu echt veel verandering en vernieuwing kennen in het Vlaamse filmwezen."

Waarom dan geen doorstart van de Gilde? Roskam: "We wilden echt een tabula rasa, een nieuwe start. Een groot verschil met de Gilde ligt erin dat wij naar continuïteit streven door onder meer fondsen te werven."

SNELLER INSPELEN

De Unie wil door middel van een dagelijks bestuur en een voltijds aangeno-

men jurist sneller kunnen inspelen op de vernieuwing en industrialisering in het filmlandschap. Hans van Nuffel, de penningmeester: "Vroeger kwamen de Unie van de scenaristen of van de producenten op het laatste nippertje bij ons aanbellen om te vragen wat wij er van vonden. Nu moeten we niet de hele tijd achter de feiten aanhollen." Roskam

"Onze stem ontbrak in het filmlandschap"

bevestigt: "Het is echt de bedoeling om proactief te zijn, we willen nieuw talent ook helpen met onze eigen ervaringen. Workshops organiseren, regisseurs uit het buitenland laten spreken en advies geven waar nodig."

Een echte aanleiding voor de oprichting is er niet. "Het is eerder een reeks van aanleidingen waarbij wij allemaal steeds meer beseften dat onze stem ontbrak in het debat. De scenaristen en producenten zijn al lang erg goed georganiseerd, wij ontbraken volledig. Er zijn onder andere problemen geweest met het systeem van de wildcards (*systeem waarbij talentvolle filmmakers het nodige budget en professionele hulp worden aangeboden red.*) en dan is het echt belangrijk dat we daar op kunnen inspelen," aldus Roskam.

GEEN BOZE VAKBOND

"Het is absoluut niet de bedoeling dat we een soort boze vakbond worden," vervolgt Roskam. "We willen constructief meedenken en reiken daarom ook zeker de hand naar de unie van producenten

en die van scenaristen. We begrijpen zeker dat iedereen in tijden van crisis moet inleveren. Wij willen dat ook doen maar net zoals in de maatschappij zijn er binnen de filmwereld sterke en zwakkere schouders, niet iedereen moet evenveel dragen."

"Ook voor gevestigde regisseurs is het belangrijk dat zo'n unie bestaat," vertelt Van Nuffel. "Op die manier kunnen we ervaringen uitwisselen en van elkaars fouten of successen leren. Het is de bedoeling dat we ook op een site een soort forum oprichten waar regisseurs elkaars vragen beantwoorden. Er zijn veel verschillende filmgenres maar uiteindelijk doen we allemaal hetzelfde: films maken. Iedere regisseur heeft daar zijn eigen manier van werken in maar als puntje bij paaltje komt, zitten we wel met dezelfde problemen."

De Unie van Regisseurs telt op dit moment acht stichtende leden: Stijn Coninx, Geoffrey Enthoven, Vanja D'Alcantara, Hans Herbots (Ondervoorzitter), Michael R. Roskam (Voorzitter), Hans Van Nuffel (Penningmeester), Frank Van Passel en Jan Verheyen.

DANSCOLLECTIEF LES SLOVAKS

“We zijn als het ware familie”

Voor wie eens wil lachen met een dansvoorstelling: het collectief Les SlovaKs belooft met *Fragments* een grappige opvoering waarin veel muziek de revue zal passeren. “Hopelijk vliegt de tijd voorbij”, aldus danser Martin Kilvady.

PIETER ROMBOUTS

Men neme vier kerels die elkaar van kleins af kennen, in Slovakije samen studeren aan het conservatorium en op 20-jarige leeftijd naar Brussel trekken, om daar auditie te doen bij Anne Teresa De Keersmaeker. In 2002 beginnen ze bij dansschool P.A.R.T.S, waar ze hun acht jaar oudere landgenoot Martin Kilvady leren kennen. Ze wonen in die periode samen met hem in een appartement in onze hoofdstad. Ze blijven er plakken en richten in 2006 het collectief Les SlovaKs op. Ook al zijn drie van hen intussen getrouwd en woont er eentje in Slovenië, ze treden nog altijd op met vijf met energieke, *nieuw-traditionele* dans.

“We zijn als het ware familie,” vertelt Martin Kilvady (38). “Het klikte indertijd omwille van onze gemeenschappelijke achtergrond: we werden allen beïnvloed door de Slovaakse folkmuziek en hadden onze klassieke scholing. Door samen te leven, werd de band alleen maar sterker. We denken hetzelfde over verschillende zaken, delen dezelfde levensvisie. Naarmate we ouder worden, weten we elkaar nog beter aan te voelen. Voor deze voorstelling werkten we bijvoorbeeld twee maanden erg intensief, maar onze vorige shows vereisten nog drie tot vier maanden voorbereiding.”

De vijf dansers staan het grootste deel van hun optredens samen op het toneel. “We hebben geen echte leider: iedereen is zowel danser als choreograaf. Meer dan ooit geven we elkaar ruimte, al zijn de voorbije maanden wel slopend geweest. Dat is echt dansen van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Zelfs tijdens het koken en afwassen bespreken we hoe we dat of dat stuk zouden aanpakken (*lacht*). Het resultaat is een voorstelling waarbij verschillende stukken elkaar in een sneltempo opvolgen. Er zijn weinig momenten waarbij de aandacht van de toeschouwers zal verslappen.”

FRAGMENTS

Fragments is de derde grote voorstelling van het collectief. Les SlovaKs startten enkele ja-

ren geleden open en *full dancing*, waarbij op het podium live muziek gespeeld werd en aan de hand van een *loop station* een geheel van klanken volgde, waarop de dansers instinctief reageerden. Ditmaal staat de muzikale ondersteuning op band: de dansers doen hun ding

“Iedereen is zowel danser als choreograaf”

op een halfuur durende compositie van Simon Thierrée, die werd uitgevoerd door het Pulsar

Ensemble. Daartussen worden Slovaakse liederen gespeeld, erg verschillend van elkaar. “Dramaturgisch was dat erg interessant: elke scène heeft een aparte kleur, een eigenheid die ook in de bewegingen tot uitdrukking komt.”

De dansvoorstellingen van Les SlovaKs zijn toegankelijk, met muziek en humor bedoeld voor een groot publiek. “Ons werk is geen voer voor specialisten. Tijdens de voorbije voorstellingen waren er genoeg momenten dat het publiek echt lachen moest. We hopen een uur lang het publiek te kunnen boeien, waarop men bij het einde het gevoel heeft dat de tijd

is voorbijgevlogen. De reacties waren tot nog toe erg goed. Over het algemeen heb ik de in-

druk dat het Belgisch publiek wel mee is met moderne dans. België is een van de weinige landen in de wereld waarin we van onze dans kunnen leven. Naast onze optredens geven we uiteraard nog les: er zijn amper dansers die kunnen leven van optreden alleen.”

GRATIS

Dinsdag en woensdag staan de vijf Slovaakse dansers in ieder geval in de Soetezaal van kunstencentrum STUK, op woensdag gratis en voor niets in kader van het UUR KULTUUR. In 2011 waren deze vijf jonge Slovaakse dansers al eens te gast in Leuven. “We komen er graag, zeker nu ik het gevoel heb dat we weer een stap voorwaarts hebben gezet. Ik heb veel bewondering voor de geschiedenis van de universiteit.” UUR KULTUUR met *Les SlovaKs*, 12 & 13 december in de Soetezaal van STUK. Gratis voor studenten met Cultuurkaart KU Leuven, al moet je wel reserveren. Anderen: 12 euro (-26 jaar) / 16 euro.

Persfoto

Lezersbrief

NA ÉÉN JAAR SUPERBOETES.... IS HET MISSCHIE WEL MOOI GEWEEST?

Precies één jaar geleden werden de bibliotheekboetes aan de Leuvense universiteit drastisch opgetrokken, tot 50 cent per dag per boek. Voor een groot aantal Leuvense bibliotheken ging het om een stijging met maar liefst 333%. En bovendien werden allerlei clementie-regelingen afgeschaft. Boetes worden vanaf de eerste dag geïnd, en van het goede gebruik om in duidelijke gevallen van overmacht de boetes in der minne te regelen, blijft geen spoor. Bovendien worden ‘wanbetalers’ met openstaande rekeningen soms al na een paar dagen in het hele bibliotheekstelsel geblokkeerd. Ook na een jaar neemt de ergernis over de nieuwe regeling niet af. Met deze petitie willen wij een stem geven aan dat ongenoegen, en het bibliotheekmanagement aanmoedigen om over andere pistes na te denken.

Het valt immers moeilijk te verantwoorden dat masterstudenten in de afwerkingsfase van hun scriptie, die onvermijdelijk wel eens een termijn overschrijden, plotseling tegen superboetes van soms tientallen euro's aanlopen. Dagelijkse bibliotheekgebruikers in de letteren en de sociale wetenschappen, die voor elke kleine vergetelheid 5 of 10 euro

op tafel moeten leggen, stellen zich ernstige vragen bij het nut van dit alles. En docenten die hun lesvoorbereidingen gesaboteerd zien omdat de handboeken die zij voor hun colleges nodig hebben, alwéér zijn verdwenen achter een global block, vragen zich af of we niet een heel klein beetje zijn doorgesloten. Dat boetes nodig zijn, dat begrijpt iedereen. Maar: même dans la pénalisation, il y a des limites.

Voor het bibliotheekmanagement is er niets aan de hand, omdat we intussen 'online kunnen verlengen'. Dat klopt, totdat er iemand per ongeluk op een verkeerd knopje drukt, er een bug sluipert in het reserveringssysteem, of een bibliotheekgebruiker op vakantie of congres een paar dagen lang vergeet de stand van zijn ontleningen bij te houden. Het probleem zit met andere woorden niet bij de vermeende luiheid van de bibliotheekgebruikers. Eerder is er sprake geweest van onnadenkendheid bij het bibliotheekmanagement. Het blijft moeilijk te accepteren dat tot een zo ingrijpende verhoging van de tarieven is besloten zonder dat daar ook maar enige zichtbare reden voor bestaat.

Immers: liep het dan echt uit de hand met de late inleveringen? Werd de situatie onwerkbaar? De eigen indrukken bij onderzoekers en studenten spreken de suggestie

in elk geval radicaal tegen. De bibliotheken functione(er)(d)en goed, vooral omdat ze doorgaans bevolkt zijn met bekwaam en betrokken personeel, dat trouwens een belangrijke rol speelt in onderwijs en onderzoek omwille van hun lange termijn relatie met de bibliotheekgebruikers. Als er al fundamentele problemen zouden bestaan, was het dan niet passend geweest daarover het gesprek aan te gaan met de gebruikers? In plaats van meteen de gemakkelijkste maatregel te treffen?

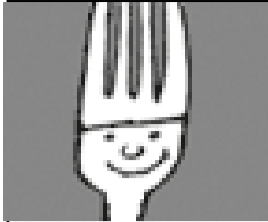
Enfin, u begrijpt waar wij naartoe willen. Een prijsverhoging die onredelijk fors is, op geen enkele manier beargumenteerd is en studenten en onderzoekers vele tientallen euro's per jaar uit de zakken klopt, daar moeten we vanaf. Ook al omdat deze regeling onvermijdelijk de goede verhoudingen verziekt tussen de bibliotheekgebruikers en de personeelsleden van de bibliotheek, die ook maar uitvoeren wat hen wordt opgedragen, en wiens mening al evenmin ooit is gevraagd. Wij vragen de terugkeer naar de oude tarieven, de opstart van structureel overleg over de toekomst van de bibliotheken met gebruikers en personeel, en verantwoordingsplicht voor het management dat tot deze onzalige maatregel heeft besloten.

Dat overleg moet ook kaderen in een ruimere dialoog over de toekomst van de

Leuvense universiteitsbibliotheken. Veel van deze instellingen, met name die van de Letterenfakulteit, bevinden zich in een penibele financiële toestand. In een aantal gevallen zijn de budgetten al sinds het midden van de jaren 1980 niet meer opgetrokken, wat zorgt voor een krimpend boekenaanbod voor de gebruikers, en groeiende onzekerheid voor het personeel. Natuurlijk moet er voor dat financieringsprobleem een oplossing worden gevonden. Maar dan graag in dialoog met gebruikers en personeel. En, als dat nodig is, met een forsere houding ten aanzien van de financierende overheid die graag meer studenten aan de universiteit wil, maar ernstig treuzelt met de financiering van de voorzieningen die daarbij horen. Op de rug van de bibliotheekgebruikers kan dit probleem in elk geval niet worden opgelost. Wij hebben het zo'n beetje gehad.

MATTHIAS MEIRLAEN EN EVERT PEETERS (ONDERZOEKERS LETTEREN), VOOR COMITÉ BIBLIOTHEEK (MMV STUDENTEN EN ONDERZOEKERS KU LEUVEN)

TEKEN DE PETITIE OP <http://www.ipetitions.com/petition/superboetes/>

Menu van de week

In Alma 1-2-3

10-15 december 2012

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

maandag

Boomstammetje met bloemkool	€ 3.80
XX Penne met pesto en olijven	€ 3.80
Kippenbout met ajuinsaus en wortelen A1 + A3	€ 2.90
Kippenlapje met groenten en saus A1 + A3	€ 4.40
Koninginnenhapje A1 + A3	€ 3.80
Steak met groenten A1	€ 4.90
Spaghetti bolognaise groot A2 + A3	€ 3.40
Spaghetti bolognaise klein A2	€ 2.90
Spaghetti bolognaise veggie groot A3	€ 3.40
Stoofvlees op z'n Vlaams A2 + A3	€ 4.90
Varkensgebraad met siciliaanse saus en rozemarijn aardappelen A2 + A3	€ 4.90

dinsdag

Groentennuggets met currysous en paprikarijst	€ 4.40
Kalkoenrollade met fine champagnesaus en boterbouwen	€ 4.90
Visfilet met mediterrane saus en broccoli	€ 5.30
Spaghetti bolognaise groot A1 + A3	€ 3.40
Spaghetti bolognaise klein A1	€ 2.90
Stoofvlees op z'n Vlaams A1 + A3	€ 4.90
Kippenlapje met groenten en saus A1	€ 4.40
Koninginnenhapje A2 + A3	€ 3.80
Macaroni met ham en kaas A2 + A3	€ 2.90
Steak met groenten en saus A2 + A3	€ 5.30
1/2 kip met saus en garnituur (enkel avondmenu) A3	€ 5.30

woensdag

Cannelloni	€ 4.90
Gevulde paprika met Provençalse saus en wilde rijst	€ 4.40
Loempia met zoetzure chilisaus en verse wokgroenten	€ 3.80
Vleesballetjes in mosterdsaus	€ 2.90
Koninginnenhapje A1 + A3	€ 3.80
Pizza funghi A2 + A3	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams A2 + A3	€ 4.90
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.40
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 3.40

donderdag

Gehakte steak met peperroomsaus en fijne boontjes	€ 2.90
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes	€ 3.80
Steak met groenten en saus	€ 5.30
Venetiaanse kipfilet met boursintomaat en aardappelkrieltjes	€ 4.90
Stoofvlees op z'n Vlaams A1 + A3	€ 4.90
Hutsepot A2 + A3	€ 4.40
Koninginnenhapje A2 + A3	€ 3.80

vrijdag

Fishsticks met tartaarsaus en slaatje	€ 2.90
Kaasgroenteschijf met courgette en wortelblokjes	€ 4.40
Kipbrochetten met tomatensaus, paprika's en wedges	€ 5.30
Koninginnenhapje A1 + A3	€ 3.80
Stoofvlees op z'n Vlaams A2 + A3	€ 4.90
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.40

Filmticket voor slechts €7,2 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, hujsraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

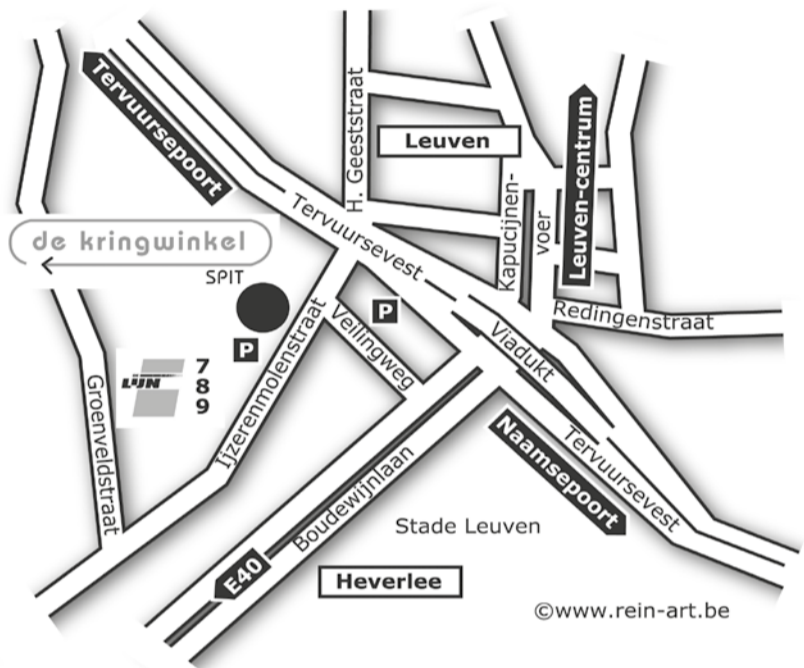
Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

www.spit.be

Dinsdag 18 december 2012 om 20u30 brengt het Leuvens Universitair Koor het kerstconcert "Jauchzet!" in de Sint-Jan-de-Doperkerk in het Groot Begijnhof te Leuven.

Het Leuvens Universitair Koor o.l.v. Marleen De Boo brengt een gevarieerd programma rond hetzelfde thema: Jauchzet, Cantate, Jubilate, Exultate. Gaande van oude renaissance muziek, via de romantiek (Mendelssohn) tot post-modernisme doen we iedere tijdsperiode en ieder continent aan.

Voor meer informatie en reservaties: <http://luk.studentenweb.org>.

**De goedkoopste
fuifzaal van
Leuven!**

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of

KULEUGEN

Wekelijkse satirische rubriek van Veto

Vorbereidingen veldrit 16 december volop bezig

Het middelpunt van Leuven is de hoek van de Mechelsestraat, Schrijnwerkersstraat en de Jodenstraat*

RAAR
MARK
WAER

*en dus niet Louis Tobback

EXCLUSIEF RAPPORT

Vlaamse wegen ontsnappen ternauwerdood aan SNEEUWHORROR

Autostrade E19:

"Ik zag mijn leven aan mij voorbijflitsen"

Gewestweg N16:

"Bange uren beleefd"

Secundaire weg:

"Ik ben nog steeds gevaarlijk glad 's nachts"

Oppositiepartij GROEN klust bij als parkeerwachter

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 39 - Nummer 11
Maandag - 10 december 2012
Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Jelle "Spaans-Amerikaanse onafhankelijkheidsoorlogen" Mampaey

Redactiesecretaris & V.U.:

Margot "De Liefde" Hollevoet

's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:

Jens "Wereldoorlog II" Cardinaels, Philip "Anjerrevolutie" Gallasz, Wouter "De Groote Oorlog" Goudeseune, Pieter "the battle for Middle-Earth" Hiele, Sam "Franse Revolutie" Rijnders, Andrew "Koude Oorlog" Snowball & Charlotte "Rozenoorlog" Veke-mans

Schrijvers:

Thomas "Tachtigjarige oorlog" Cliquet, Wim "Patatje Oorlog" Dehaen, Pieter "Eerste golfloorlog" Rombouts, Eva "Federer vs. Nadal, Murray & Djokovic oorlog" Schalbroeck, Nils "Slag bij Carthago" De Neubourg, Sander "Voetbaloorlog" Cox, Robbert "the battle for Hogwarts" Boudewijns & Femke "Gal-

lische oorlog" Bertsché

Fotografen:

Bart "de schaar" Duriez & Christoph "Antwerpse diamantoorlog" Meeussen

Tekenaars:

Wim Dehaen, Simon "Operation Desert Cocks" Englebert & Jeroen "opstaan" Baert

Dtp:

Margot Hollevoet

Eindredactie:

Thomas Cliquet, Gijs "Tweede Golf-oorlog" Van den Broeck, Margot Hollevoet & Jelle Mampaey

IT:

Joachim "The war on drugs" Beckers

Publiciteit:

Alfaset cvba - Pieter Vanderschoot
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij: Tuerlinckx (Molenstede) Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekeningnummer: 001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, oorlogen...) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

“Ik hoop op een aanspreekpunt voor de kunstensector”

Jef Neve maakte tongen los over de roerende voorheffing op auteursrecht. Toch speelde hij dinsdagavond in Het Depot alsof er niets aan de hand was.

PIETER HIELE

Veto: *U speelde een prominente rol in de discussie over de roerende voorheffing op auteursrecht. En haalde daarmee uw slag thuis.*

Jef Neve: «Er is een goede, heel sociale oplossing uit de bus gekomen. Mensen die meer verdienen betalen meer belastingen maar de kleinverdieners worden niet extra belast. Zo blijft het voor hen leefbaar. Veel mensen denken dat artiesten op alles slechts 15 procent belast worden, en begrepen blijkbaar niet dat dat enkel geldt op extra inkomsten door het auteursrecht. Verder betaalt iedereen natuurlijk de volle pot. In een ideale wereld zou iedereen belast worden in functie van zijn inkomen. Maar ik denk dat de tijden wat moeilijk liggen. Ik hoop dat er nog werk wordt gemaakt van een aan-

in te zetten op buitenland. België is fantastisch, maar op België alleen kan ik niet draaien. Op dit moment is dat vaker een investering dan een broodwinning. Een project als *Sons of the New World* is bijvoorbeeld ook een investering. Het geld dat we verdienen is nodig om terug te investeren in de grote ploeg, veel muzikanten, een videoclip, enzovoort.»

UTOPISCH

Veto: *Wat bedoelde u toen u kunst het “kroonjuweel van een maatschappij” noemde?*

Neve: «In een maatschappij zijn heel veel dingen belangrijk. Economie, onderwijs, sociale integratie, noem maar op. Ik heb bewust voor

die bewoording gekozen omdat ik het gevoel heb dat sommige mensen kunst snel beschouwen als een overbodige luxe, terwijl het net het tegenovergestelde is. Kunst is wat overblijft wanneer een beschaving al lang is uitgestorven. Kunst is iets waaruit je eeuwen later een beschaving kan aflezen. In die zin is dat de kers op de taart.»

Veto: *De titel van uw plaat en tour luidt “Sons of the New World”. Hoe ziet die nieuwe wereld eruit volgens Jef Neve?*

Neve: «Het is een utopische wereld. De wereld wordt een dorp, we zijn allemaal enorm bereikbaar en staan in contact met mensen over de hele wereld. Ik heb vrienden gemaakt door veel te reizen. De wereld is wel een grote bol waar dingen heel ver af staan, maar als ergens iets gebeurt, is het meer dan een item dat enkel op het nieuws verschijnt. Dan maak ik me zorgen omdat ik daar iemand ken.»

«Anderzijds focust het op de jonge generatie waar fascinerende ideeën heersen over hoe zij staan tegenover werken. Ik kom uit een generatie waar hard werken vanzelfsprekend was. In die jonge generatie hangt er een soort *chill* rond. Ze kiezen zelf de dingen uit die ze belangrijk vinden, en wijden hun leven niet volledig aan een job. Dat getuigt wel van *ballen*, zeker in moeilijke economische tijden. Maar het ligt dicht bij de waarheid: het leven is meer dan alleen maar werken.»

«De titel is dus ook een appel aan de jonge generatie om te vragen hoe zij de wereld en hun toekomst zien. Om dat wat tastbaar te maken, heb ik onze videoclip laten regisseren door een jonge regisseur uit Antwerpen waarin dansers van het conservatorium van Antwerpen meedoen. En er is rond het thema een schilderij gemaakt door een jonge schilder, dat op de voorstellingen aanwezig is.»

«Het mooiste zou zijn dat *Sons of the New World* jonge mensen kan *triggeren* om er vanalles mee te doen. Het is een project dat meer is dan enkel een plaatje in een studio.»

SCHLAGERS

Veto: *U heeft al drie MIA's op uw naam staan en werd ook dit jaar genomineerd voor beste auteur/componist en muzikant.*

Neve: «Dat is een schouderklopje van de sector. Een signaal dat je goed bezig bent en dat ze respect hebben voor je werk. In mijn geval vind ik dat bijzonder omdat jazz toch een beetje een niche-genre is. Het blijft dus een verrassing als ik genomineerd word door mensen die een veel groter publiek bereiken dan ik.»

Veto: *De MIA's worden bij hogeropgeleiden wel eens afgedaan als een commerciële bedoening.*

Neve: «Het is een commercieel evenement, natuurlijk. Er is bijvoorbeeld helemaal geen aandacht voor hedendaagse componisten of mensen die met speciale muziek bezig zijn. In die zin bespelen ze een tame-

“Het leven is meer dan alleen maar werken”

spreekpunt waarmee we als sector met één stem naar buiten kunnen komen. Nu is dat zo versnipperd dat het heel inefficiënt werkt.»

Veto: *Is het financieel mogelijk om kunstenaar an sich te zijn?*

Neve: «We moeten ons een andere vraag stellen. Als de maatschappij geen plaats heeft voor kunstenaars, zitten we met een probleem. Heel veel mensen beseffen niet wat de impact is van kunst. Kunst is niet alleen Fabre en andere excentrieke projecten, maar ook alle muziek die je op de radio hoort, elk boek dat je leest, elke acteur in elke film die je bekijkt. Je kan je toch geen wereld inbeelden waarin dat niet meer bestaat?»

«Het is nooit gemakkelijk geweest om kunstenaar te worden. Met de economische crisis is dat zeker voelbaar. Het zal ongetwijfeld zo zijn dat heel wat kunstenaars enkel kunstenaar zijn in bijberoep, bij wijze van spreken.»

«Ik kan zelf nog niet heel lang leven van mijn muziek. Ik heb lang in het onderwijs gestaan om mijn kost te verdienen, wat ik niet abnormaal en zeker niet erg vind. Dat hoort erbij.»

Veto: *Op welke moeilijkheden stootte u op uw weg naar de top?*

Neve: «De grootste uitdaging is om een publiek op te bouwen. Er waren periodes dat ik te weinig kon bezig zijn met muziek omdat ik al mijn tijd stak in promo maken, mensen aanschrijven, concerten regelen, enzovoort. Dat was in de periode dat ik nog in het onderwijs stond, dus dat was heel zwaar. Die uitdaging blijft echter altijd even groot. Vandaag maak ik er prioriteit van om

“De grootste uitdaging is voldoende slaap vinden”

lijk eng spectrum, dus enige kritiek is wel terecht. Anderzijds mag je niet vergeten wat de bedoeling is van de MIA's. Volgens mij is dat gewoon een mediaevenement om bepaalde mensen uit de sector in de bloemetjes te zetten.»

Veto: *Dat u uw mosterd haalt in het klassieke repertoire is bekend. Zijn er nog muziekgenres die u beïnvloeden?*

Neve: «Ik luister naar veel verschillende muziek. Zo ben ik een onvoorwaardelijke Radioheadfan en luister ik naar popmuziek, singer-songwriters, enzovoort. Onlangs heb ik Skrillex ontdekt, ook daar vind ik interessante elementen in terug. Ik check heel graag vanalles uit en wil me niet afsluiten voor bepaalde genres. Behalve Duitse schlagers misschien, er zijn grenzen.»

Veto: *Uw concertschema is gevarieerd. “If Mozart and Monk were brothers” brengt u in maart opnieuw, en tussendoor toert u met Sons of the New World. Hoe moeilijk is dat?*

Neve: «Dat is een beetje een tweede natuur geworden. Iets wat ik heb geleerd in de loop der jaren. Toen ik een tijd geleden mijn tweede pianoconcerto ging spelen, vroeg dat zoveel focus dat het onmogelijk was om daartussen een ander project te spelen. Maar een project als vanavond valt wel te combineren met een soloconcert in Amsterdam morgen, en een repetitie met het VRK (*Vlaams Radiokoor, red.*) later deze week. De grootste uitdaging is meestal voldoende slaap te vinden (*lacht*).»